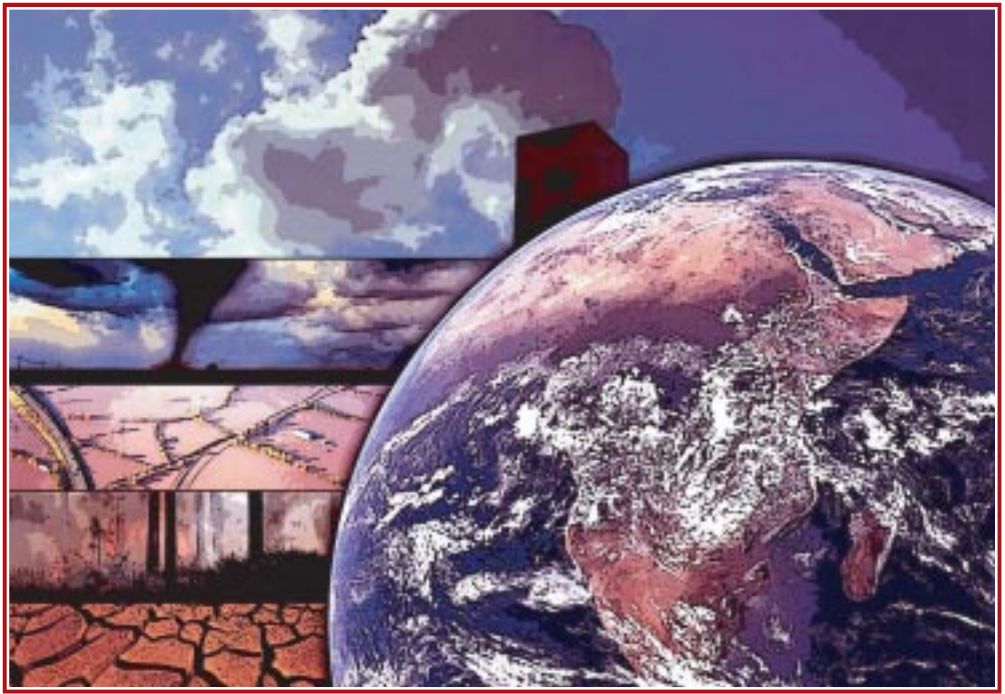

IPRB

ฉบับที่ 7 เดือนเมษายน-มิถุนายน 2550

ISSN 1905-1166

การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศกับการประกันภัย

เหลี่ยมมองที่มุ่งเปิดเสรีธุรกิจประกันภัย

การบริหารความเสี่ยงและเงินกองทุน

วัฏจักรของเบี้ยประกันภัย

From IPRB

สวัสดิ์ค๊ะ ท่านผู้อ่านทุกท่าน...จดหมายข่าว IPRB ฉบับที่ 7 นี้เป็นฉบับครบรอบ 2 ปีของการก่อตั้ง IPRB (IPRB ก่อตั้งอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 4 เมษายน 2548) เข้าสู่การทำงานด้วยความมุ่งมั่นและต่อเนื่องของ IPRB ในปีนี้ 3 สำหรับฉบับนี้เรามีบทความพิเศษ (Special Scoop) มานำเสนออีก 2 เรื่อง เรื่องแรกเป็นเรื่องของ “การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศกับการประกันภัย” ซึ่งทุกวันนี้การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลก (ที่ส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบมาจากฝีมือมนุษย์) ส่งผลให้เกิดภัยธรรมชาติในพื้นที่ต่างๆ บ่อยครั้งขึ้นและรุนแรงมากขึ้น ในเรื่องนี้ธุรกิจประกันภัยไทยจึงควรตระหนักและควรเตรียมรับมือกับความเสียหายในการรับประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับภัยธรรมชาติที่มีผลมาจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศให้มากขึ้น ส่วนบทความพิเศษอีกเรื่อง คือ “เหลียวมองญี่ปุ่นเปิดเสรีธุรกิจประกันภัย” เป็นกรณีศึกษากระบวนการเปิดเสรีธุรกิจประกันภัยของญี่ปุ่น และเราอาจจะเรียนรู้เพื่อนำมาประยุกต์รับมือกับการเปลี่ยนแปลงจากการเปิดเสรีธุรกิจประกันภัยที่จะมาถึงเราในอนาคตข้างหน้าได้ไม่มากก็น้อย...

ในส่วนของคอลัมน์ Risk Management และ Actuaries' Corner ที่มีแฟนประจำติดตามอย่างเหนียวแน่นนั้น ฉบับนี้เรานำเสนอเรื่อง “การบริหารความเสี่ยงและเงินกองทุน” และเรื่อง “วัฏจักรของเบี้ยประกันภัย” กันค่ะ... และสำหรับท่านที่ชอบติดตามข่าวสารข้อมูลแบบออนไลน์ขณะนี้ IPRB เราได้ปรับปรุงเว็บไซต์ใหม่ โดยมีการจัดหมวดหมู่ข่าวและบริการข้อมูลใหม่ๆ ซึ่งน่าจะถูกใจหลายๆ ท่าน แวะเข้าไปใช้บริการกันได้ที่ www.iprbthai.org ค่ะ

สำนักงานอตราเบี้ยประกันวินาศภัย (IPRB)

สารบัญ

ฉบับที่ 7 เดือนเมษายน-มิถุนายน 2550

3

การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศกับการประกันภัย

13

เหลียวมองญี่ปุ่นเปิดเสรีธุรกิจประกันภัย

26

การบริหารความเสี่ยงและเงินกองทุน

37

วัฏจักรของเบี้ยประกันภัย

จดหมายข่าว

IPRB

ISSN 01905-1166

สร้างทุนความรู้สู่การพัฒนาธุรกิจประกันวินาศภัย

จดหมายข่าว IPRB เป็นจดหมายข่าวราย 3 เดือน ซึ่งจัดทำโดย สำนักงานอตราเบี้ยประกันวินาศภัย (IPRB) หน่วยงานอิสระที่จัดตั้งขึ้นตามแผนยุทธศาสตร์การประกันภัยแห่งชาติ เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์ข้อมูลสารสนเทศของการประกันวินาศภัย และทำหน้าที่นำเสนออันดับทุนความเสียหายของการรับประกันภัยประเภทต่างๆ เพื่อให้การกำหนดเบี้ยประกันภัยเป็นธรรมต่อทุกฝ่าย

หากท่านผู้อ่านมีข้อคิดเห็น หรือคำแนะนำใดๆ เกี่ยวกับจดหมายข่าว IPRB กรุณาติดต่อ

ฝ่ายสื่อสารองค์กร

สำนักงานอตราเบี้ยประกันวินาศภัย

ชั้น 14 ดินรท ทาวเวอร์อาคาร 2 เลขที่ 130

ถนนวิทย์ แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน

กรุงเทพฯ 10330

โทร. 0-2651-4506-9 โทรสาร 0-2651-4510

[http:// www.iprbthai.org](http://www.iprbthai.org)

e-mail: iprb@iprbthai.org

บทความและความคิดเห็นในจดหมายข่าวฉบับนี้ เป็นความคิดเห็นของผู้เขียนแต่ละบุคคล ทางสำนักงานอตราเบี้ยประกันวินาศภัยไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป

การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ กับการประกันภัย

ในช่วงระยะเวลาไม่กี่ปีที่ผ่านมา หลายๆ ประเทศต้องประสบกับมหันตภัยอันเนื่องมาจากภัยธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นภัยจากลมพายุ น้ำท่วม คลื่นความร้อน ฯลฯ มากขึ้นกว่าเดิม มหันตภัยเหล่านี้เกิดขึ้นเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศซึ่งมีผลมาจากการเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติและการกระทำของมนุษย์ เมื่อภูมิอากาศในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมจนทำให้ความถี่และความรุนแรงของการเกิดภัยธรรมชาติที่สืบเนื่องมาจาก

เปลี่ยนแปลงภูมิอากาศเพิ่มมากขึ้น ธุรกิจประกันภัยย่อมได้รับผลกระทบในเรื่องของความเสียหายจากการรับประกันภัยต่างๆ ที่มีสาเหตุจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

สวิส รีอินชัวร์ันส์ (Swiss Re) ซึ่งเป็นบริษัทรับประกันภัยต่อรายใหญ่ของโลก ได้ทำการจัด 10 อันดับมูลค่าความสูญเสียสูงสุดเนื่องมาจากมหันตภัยในช่วงปี ค.ศ. 1970-2006 จะเห็นได้ว่ามหันตภัยจากพายุและน้ำท่วมนั้นได้ก่อให้เกิดความเสียหายในแต่ละครั้งเป็นมูลค่ามหาศาล โดยเฉพาะพายุเฮอริเคนคาทรีน่า (Katrina) นั้น นับได้ว่าเป็นมหันตภัยที่สร้างความเสียหายสูงสุด

มูลค่าความสูญเสียเนื่องมาจากมหันตภัยของโลกสูงสุด 10 อันดับ ในช่วงปี ค.ศ. 1970-2006

อันดับ	วันที่	ประเทศ	เหตุการณ์	มูลค่าความสูญเสียที่เกิดขึ้น กับการรับประกันภัย โดยคิดเป็นมูลค่า ณ ปี 2006 (ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ)
1	25 ส.ค. 2005	สหรัฐอเมริกา บริเวณอ่าวเม็กซิโก บาฮามาส แอตแลนติกเหนือ	พายุเฮอริเคน Katrina น้ำท่วม การพังทลายของเขื่อน ความเสียหายของแท่นขุดเจาะน้ำมัน	66,311
2	23 ส.ค. 1992	สหรัฐอเมริกา บาฮามาส	พายุเฮอริเคน Andrew น้ำท่วม	22,987
3	11 ก.ย. 2001	สหรัฐอเมริกา	การก่อการร้าย (ตึกเวิลด์เทรด เซ็นเตอร์ เพนตากอน และตึกอื่นๆ)	21,379
4	17 ม.ค. 1994	สหรัฐอเมริกา	แผ่นดินไหวที่นอร์ริดจ์ (ขนาดของแผ่นดินไหว 6.6)	19,040
5	2 ก.ย. 2004	สหรัฐอเมริกา หมู่เกาะแคริบเบียน บาร์เบโดส	พายุเฮอริเคน Ivan ความเสียหายของแท่นขุดเจาะน้ำมัน	13,651
6	19 ต.ค. 2005	สหรัฐอเมริกา เม็กซิโก จาเมกา เฮติ	พายุเฮอริเคน Wilma ฝนตกและน้ำท่วม	12,953
7	20 ก.ย. 2005	สหรัฐอเมริกา บริเวณอ่าวเม็กซิโก คิวบา	พายุเฮอริเคน Rita น้ำท่วม ความเสียหายของแท่นขุดเจาะน้ำมัน	10,382
8	11 ส.ค. 2004	สหรัฐอเมริกา คิวบา จาเมกา	พายุเฮอริเคน Charley	8,590
9	27 ก.ย. 1991	ญี่ปุ่น	พายุไต้ฝุ่น Mireille/No.19	8,357
10	15 ก.ย. 1989	สหรัฐอเมริกา เปอร์โตริโก	พายุเฮอริเคน Hugo	7,434

ที่มา: Swiss Re, Sigma, No. 2/2007.

หมายเหตุ: มูลค่าในตารางรวมความสูญเสียของทรัพย์สินและธุรกิจหยุดชะงัก รวมทั้งความสูญเสียจากน้ำท่วม
ในการรับประกันภัยในสหรัฐอเมริกาผ่านโครงการการประกันภัยน้ำท่วมแห่งชาติ (The National Flood
Insurance Program) แต่ไม่รวมความสูญเสียด้านชีวิตและความรับผิดชอบ

เพื่อรับมือกับหายนะภัยที่เกิดขึ้นเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ สถาบันลอยด์ (Lloyd's) ในฐานะที่เป็นสถาบันชั้นนำของโลกที่เชี่ยวชาญด้านการให้บริการแก่ธุรกิจประกันภัย ได้ให้ความเห็นว่า ยังไม่สายเกินไปที่ธุรกิจประกันภัยจะทำความเข้าใจ และจัดการบริหารความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโดยใช้ข้อมูลเชิงวิทยาศาสตร์ที่มีอยู่ ซึ่งข้อเท็จจริงและสถิติที่ผ่านมาจะเป็นสิ่งช่วยบอกเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้าและการเตรียมพร้อมเพื่อรับมือกับเหตุการณ์เหล่านี้

ภาวะโลกร้อนกับการประกันภัย

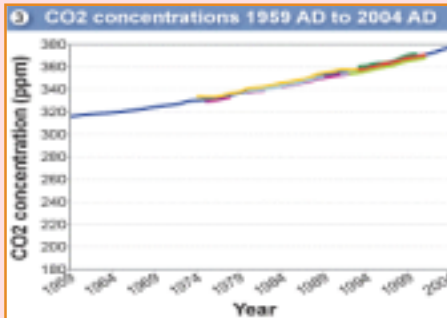
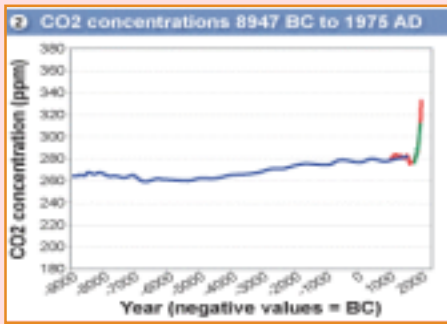
ภาวะโลกร้อน (Global Warming) เป็นการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศที่มีสาเหตุมาจากปรากฏการณ์เรือนกระจก (Greenhouse Effect) ซึ่งมีก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ หรือที่เราเรียกกันว่า “ก๊าซเรือนกระจก” (Greenhouse Gases) เป็นตัวการสำคัญ ก๊าซชนิดนี้เกิดขึ้นทั้งจากกิจกรรมตามธรรมชาติและจากฝีมือของมนุษย์ ภาวะโลกร้อนเกิดขึ้นเนื่องจากก๊าซเรือนกระจกในชั้นบรรยากาศทำตัวเสมือนเป็นกระจก ที่ยอมให้รังสีคลื่นสั้นจากดวงอาทิตย์ผ่านลงมาสู่พื้นผิวโลกได้ แต่ดูดกลืนรังสีคลื่น

ยาวช่วงอินฟราเรดที่แผ่ออกจากพื้นผิวโลกเอาไว้ แล้วคายพลังงานความร้อนให้กระจายอยู่ภายใน ส่งผลให้อุณหภูมิโดยเฉลี่ยของโลกสูงขึ้น เป็นสาเหตุทำให้ภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของปริมาณฝน ระดับน้ำทะเล และมีผลกระทบอย่างกว้างขวางต่อทุกสรรพชีวิตบนโลก...

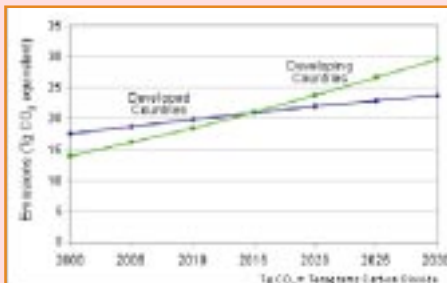
จากข้อมูลรายงานว่าด้วยเรื่องผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ ที่จัดทำโดยคณะกรรมการระหว่างประเทศว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ หรือ IPCC (Intergovernmental Panel on Climate Change) ระบุว่า มีความเป็นไปได้อย่างน้อย 90 เปอร์เซ็นต์ ที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศนั้นมาจากกิจกรรมของมนุษย์ และในรายงานยังได้นำเสนอผลการประเมินแนวโน้มที่ว่า ในช่วงศตวรรษที่ 21 อุณหภูมิเฉลี่ยของโลกจะเพิ่มสูงขึ้นประมาณ 2.0-4.5 องศาเซลเซียส !!!

นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของอากาศในอนาคตข้างหน้าจะขึ้นกับระดับปริมาณของก๊าซเรือนกระจก ซึ่งภายในช่วงเวลา 150 ปีที่ผ่านมา ความเข้มข้นของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ จาก 280 ส่วนในล้านส่วน (ppm) มาเป็นเกือบ 380 ส่วนในล้านส่วน เนื่องมาจากการกระทำของมนุษย์

กราฟแสดงความเข้มข้นของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในช่วง 415,155 ปีก่อนคริสตกาล-337 ปีก่อนคริสตกาล (1) 8,947 ปีก่อนคริสตกาล-ปี ค.ศ. 1975 (2) ปี ค.ศ. 1959-ปี ค.ศ. 2004 (3)

การพยากรณ์ปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ปลดปล่อยออกมาทั้งหมดในช่วงปี ค.ศ. 2000 - 2030

โดยเฉพาะการเพิ่มขึ้นของกิจกรรมทางด้านอุตสาหกรรม และการตัดไม้ทำลายป่าเพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัย หรือใช้เพื่อการทำเกษตรกรรม นอกจากก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์แล้ว

ยังมีก๊าซเรือนกระจกที่สำคัญอื่นๆ อีก เช่น ก๊าซมีเทน และก๊าซไนตรัสออกไซด์ ก๊าซมีเทนนั้นมีอยู่มากมายทั้งในธรรมชาติและที่เกิดจากฝีมือมนุษย์ เช่น การปลูกข้าว การย่อยสลายซากสิ่งมีชีวิต การเผาไหม้เชื้อเพลิงประเภทถ่านหิน น้ำมัน และก๊าซธรรมชาติ ส่วนก๊าซไนตรัสออกไซด์นั้นพบมากในอุตสาหกรรมที่ใช้กรดไนตริกในกระบวนการผลิต เช่น อุตสาหกรรมผลิตเส้นใย ไนลอน อุตสาหกรรมเคมี หรืออุตสาหกรรมพลาสติกบางชนิด เป็นต้น ก๊าซเรือนกระจกเหล่านี้ต่างก็มีแนวโน้มของการเพิ่มสูงขึ้น และถึงแม้ว่าจะมีการหยุดการสร้างก๊าซเรือนกระจกทั้งหลายในวันนี้ ผลกระทบจากการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิที่เกิดขึ้นจะยังมีต่อไปอีกหลายสิบปี และการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิในทะเลจากปรากฏการณ์เรือนกระจกก็จะยังคงเพิ่มขึ้นต่อไปอีกหลายร้อยปี !!!

ในเรื่องของผลกระทบจากก๊าซเรือนกระจกที่ทำให้เกิดภาวะโลกร้อนนี้ สถาบันลอยด์ได้เสนอให้ธุรกิจประกันภัยลงทุนทั้งเงินและเวลาในการศึกษาวิจัย โดยเฉพาะการพยากรณ์เชิงวิทยาศาสตร์ที่จะนำไปสู่เกณฑ์ที่สามารถนำมาปฏิบัติได้สำหรับธุรกิจประกันภัย เช่น ผลกระทบทางการเงินจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ ทั้งนี้ สถาบันลอยด์ได้ร่วมเป็นแกนในการจัดตั้งสมาชิกกลุ่ม The Lighthouse Risk Network ซึ่งเป็นองค์กรของสหราชอาณาจักรที่มีจุดมุ่งหมายในการเชื่อมโยงประเด็นทางธุรกิจกับการแก้ปัญหาอย่างเป็นวิทยาศาสตร์ สถาบันลอยด์ยังสนับสนุนงานที่

กำลังดำเนินอยู่ในปัจจุบันของ The Insurance Information Institute เพื่อพิจารณาประเด็นอย่างรอบด้านในเรื่องการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและเหตุการณ์สภาพอากาศที่รุนแรงจากมุมมองของผู้รับประกันภัยและผู้รับประกันภัยต่อในสหรัฐอเมริกาด้วย

สถาบันลอยด์มีความเชื่อว่าธุรกิจประกันภัยควรเปลี่ยนวิธีพิจารณารับประกันภัยในเรื่องนี้ใหม่โดยการมองไปข้างหน้า และไม่ตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลในอดีตเพียงอย่างเดียวดังเช่นที่เคยทำมา ส่วนแบบจำลองการกำหนดราคาและการจัดสรรเงินกองทุนและสินทรัพย์นั้นจะต้องมีการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอให้สะท้อนกับหลักฐานข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ด้วย

สถาบันลอยด์ยังเชื่อด้วยว่า ในระยะยาว นักวางกลยุทธ์จะต้องพิจารณาถึงความสามารถในการรับประกันภัยอันเนื่องมาจากความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องสภาพภูมิอากาศในอนาคตโดยพิจารณาประสบการณ์ที่ผ่านมา ทั้งนี้ สถาบันลอยด์เชื่อว่ามีความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศจำนวนมากในปัจจุบันที่สามารถรับประกันภัยได้

การเปลี่ยนแปลงของทะเล แผ่นดิน อากาศ

ภาวะโลกร้อนเป็นสาเหตุสำคัญสาเหตุ

หนึ่งที่ทำให้ภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง ซึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศจะส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในทะเล แผ่นดิน และอากาศ และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในทะเล แผ่นดิน และอากาศนั้น เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดมหันตภัยต่างๆ ได้ ไม่ว่าจะเป็น ฝนพายุ น้ำท่วม หรือคลื่นความร้อน !!

อุณหภูมิที่เพิ่มสูงขึ้นของน้ำทะเล

การศึกษาที่ผ่านมาพบว่า อุณหภูมิที่เพิ่มขึ้นของน้ำทะเลเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดการก่อตัวของลมพายุ และการเกิดพายุเฮอริเคนและพายุไต้ฝุ่น เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ น้ำทะเลนั้นเหมาะสมที่จะทำให้พายุเกิดการก่อตัวได้นั่นเอง การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศที่มีมากขึ้น ทำให้ผู้รับประกันภัยต้องเตรียมตัวรับมือกับความถี่ของพายุที่รุนแรงที่จะมีมากขึ้น อีกทั้งช่วงฤดูที่เกิดพายุที่จะมีความยาวนานมากขึ้น ก็จะส่งผลให้ธุรกิจประกันภัยมีความเสี่ยงที่ยาวนานมากขึ้นในแต่ละปีด้วย

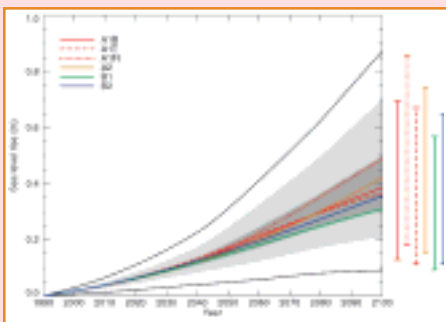
สถาบันลอยด์มองว่าความเสี่ยงจากพายุจะครอบคลุมพื้นที่มากขึ้นกว่าเดิม จึงควรจะมีการศึกษาโดยใช้ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่มีอยู่ในปัจจุบันเพื่อจำลองสถานการณ์การเกิดมหันตภัยดังกล่าวให้เหมือนจริง ดังเช่นที่สถาบันลอยด์ได้

จำลองสถานการณ์การเกิดมหันตภัยที่เหมือนจริงเพื่อทดสอบผลกระทบด้านการเงินที่จะเกิดขึ้นเมื่อมีพายุเฮอริเคนเกิดขึ้นในรัฐนิวเจอร์ซีย์ เป็นต้น ความแม่นยำของข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่มีอยู่ในปัจจุบันจะช่วยให้บริษัทประกันภัยสามารถนำการพยากรณ์เชิงวิทยาศาสตร์มาใช้ในแต่ละช่วงฤดูที่เกิดพายุได้มากขึ้น

การเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำทะเล

สำหรับการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำทะเลนั้นเป็นสิ่งที่ยากที่จะพยากรณ์ล่วงหน้าได้อย่างแม่นยำ โดยตัวการสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมาจากการขยายตัวของความร้อนของน้ำทะเล นอกจากนี้แล้ว ในแต่ละทวิปยังมีการเคลื่อนตัวด้วย ซึ่งการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้้อาจทำให้ระดับน้ำทะเลเปลี่ยนแปลงสูงขึ้นหรือลดต่ำลง จากข้อมูลทางธรณีวิทยาพบว่า เมื่อ 6,000 ปีที่ผ่านมา ระดับน้ำทะเลของโลกสูงขึ้นในอัตราเฉลี่ยประมาณ 0.5 มิลลิเมตรต่อปี และในระยะเวลา 3,000 ปีที่ผ่านมา ระดับน้ำทะเลของโลกสูงขึ้นเฉลี่ย 0.1-0.2 มิลลิเมตรต่อปี แต่จากข้อมูลตรวจวัดในศตวรรษที่ 20 พบว่า ระดับน้ำทะเลของโลกสูงขึ้นในอัตราเฉลี่ย 1-2 มิลลิเมตรต่อปี

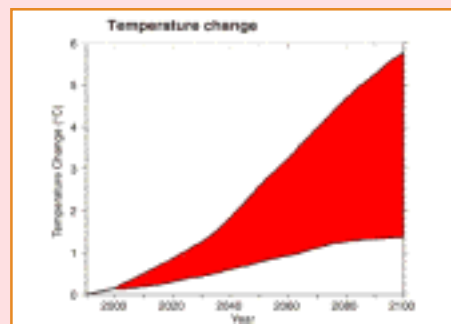
การพยากรณ์การเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำทะเลในช่วงปี ค.ศ. 1990-2100

IPCC ได้สร้างวิธีการสำหรับประเมินความอ่อนไหวของบริเวณชายฝั่งที่จะเกิดจากการเพิ่มสูงขึ้นของระดับน้ำทะเล ซึ่งประกอบด้วยสถานการณ์อ้างอิงหรือสถานการณ์ปัจจุบันเกี่ยวกับระดับน้ำทะเล รายละเอียดเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น น้ำขึ้น-น้ำลง ความถี่ของการเกิดคลื่นซัดฝั่ง โดยสามารถนำไปปรับให้เข้ากับแต่ละท้องที่ ถ้าทราบการจมตัวหรือยกตัวขึ้นของแผ่นดิน ความผันแปรของคลื่นซัดฝั่งในท้องที่ และเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ที่เกิดขึ้นในท้องที่นั้นๆ วิธีการนี้ใช้เพื่อพยากรณ์ประชากรและทรัพย์สินที่เสี่ยงต่อการเพิ่มสูงขึ้นของระดับน้ำทะเล และเพื่อประเมินถึงค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้น ซึ่งวิธีการเหล่านี้ ธุรกิจประกันภัยก็สามารถนำมาปรับใช้ได้

อย่างไรก็ตาม ธุรกิจประกันภัยจำเป็นต้องพิจารณาอย่างใกล้ชิดมากขึ้นถึงการเพิ่มขึ้นของโอกาสเสี่ยงภัยที่จะเกิดขึ้นในแถบชายฝั่ง ซึ่งจะทำให้เมืองแถบชายฝั่งอยู่ในความเสี่ยง บริษัทประกันภัยต้องหมั่นทบทวนเรื่องความเสี่ยงภัยเพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง โดยอาจต้องพิจารณาเป็นพิเศษสำหรับเซตรับประกันภัยที่มีโอกาสถูกน้ำท่วมสูง นอกจากนี้ บริษัทประกันภัยยังต้องส่งเสริมให้ผู้ถือกรม-

การพยากรณ์การเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิในช่วงปี ค.ศ. 2000-2100

ธรรมชาติที่เอื้ออำนวยที่เอื้ออำนวยในพื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วมได้ปกป้องทรัพย์สินที่มีค่าของตัวเองมากขึ้น เช่น การติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้าต่างๆ ให้อยู่สูงจากพื้น โดยอาจให้ผลประโยชน์สูงใจต่างๆ แก่ผู้ถือกรรมธรรมชาติที่เอื้ออำนวย ซึ่งส่วนนี้อาจจะบูรณาไว้ในกรรมธรรมที่เอื้ออำนวย

สถาบันลอยด์เชื่อว่า พันธมิตรร่วมระหว่างภาครัฐ สังคม และธุรกิจที่เอื้ออำนวยสามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีที่นำไปสู่ความสำเร็จในเรื่องนี้ ทั้งในเรื่องของนโยบายการใช้ที่ดินและสร้างอาคารให้เหมาะสมในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ การสร้างแรงจูงใจให้ผู้ถือกรรมธรรมช่วยลดความเสี่ยงภัยที่จะเกิดขึ้นเป็นต้น

การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิแผ่นดินและอากาศ

ในส่วนของ การเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิแผ่นดินและอุณหภูมิอากาศนั้น อุณหภูมิที่สูงขึ้นของแผ่นดินและอากาศจะทำให้ความเสี่ยงภัยเนื่องมาจากไฟไหม้ โดยเฉพาะการเกิดไฟป่า มีความถี่มากและความรุนแรงมากขึ้น นอกจากนี้ ประชากรโลกยังจะได้รับผลกระทบจากคลื่นความร้อนมากขึ้นด้วย โดยเฉพาะในแถบยุโรปตะวันตก ซึ่งในเรื่องนี้

ทำให้การรับประกันภัยทรัพย์สินจะต้องสรุปตรวจตราความเสี่ยงในพื้นที่ที่ขยายวงกว้างของผลของไฟป่า และเตรียมข้อมูลหลักฐานที่มีเพิ่มขึ้นจากผลของอากาศที่ร้อนขึ้น แห้งขึ้น ในหน้าร้อนของบางพื้นที่ไว้

สถาบันลอยด์มองเห็นถึงความเป็นไปได้ที่เพิ่มขึ้นของความสูญเสียจากสภาพภูมิอากาศที่อ้างอิงปัจจัยที่มนุษย์เป็นผู้กระทำ ซึ่งเรื่องนี้นำไปสู่ความเป็นไปได้ในศาลที่จะให้มีการรับผิดชอบและจ่ายค่าชดเชยสำหรับการเรียกร้องค่าเสียหาย แต่ประเด็นนี้ก็ยังคงเป็นที่ถกเถียงกันอยู่ระหว่างนักกฎหมายและนักวิทยาศาสตร์ อย่างไรก็ตาม หากศาลลงความเห็นว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นดังกล่าวมีเหตุผลรองรับว่าจะเกิดขึ้นได้ในวันข้างหน้าแล้ว ก็จะทำให้เกิดความรับผิดชอบตามมา ซึ่งมูลค่าการชดเชยในความรับผิดชอบนี้ก็อาจมากกว่าที่คิดก็เป็นได้

การเปลี่ยนแปลงการตกของฝนและหิมะ

การเปลี่ยนแปลงการตกของฝนและหิมะนั้นก็เป็นผลของการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศเช่นกัน โดยจากข้อมูลพบว่า ในศตวรรษที่ 20 ปริมาณน้ำฟ้า (น้ำฟ้า คือน้ำที่ตกลงมาจากฟ้า ไม่ว่าจะอยู่ในสถานะของเหลวหรือของแข็ง เช่น ฝน ลูกเห็บ หิมะ) บริเวณพื้นแผ่นดิน

ส่วนใหญ่ของซีกโลกเหนือในเขตละติจูดกลาง และละติจูดสูง สูงขึ้นโดยเฉลี่ย 5-10 เปอร์เซ็นต์ แต่ลดลงประมาณ 3 เปอร์เซ็นต์ ในบริเวณกึ่งเขตร้อน ซึ่งในเรื่องนี้มีประเด็นที่น่าพิจารณาได้หลายเรื่อง เช่น การเกิดน้ำท่วมในบางพื้นที่ที่ได้รับปริมาณน้ำฟ้ามากเกินไป และไม่มีระบบการระบายที่ดีพอ ในทางกลับกัน อาจเกิดการขาดแคลนน้ำในบางพื้นที่ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคนในพื้นที่ การประกอบธุรกิจ และการทำการเกษตร

สถาบันลอยด์คาดว่าเรื่องของปริมาณน้ำนี่จะเป็นสิ่งที่สร้างแรงกดดันให้กับรัฐบาล และธุรกิจประกันภัยในอนาคต เพื่อให้ช่วยบรรเทาภัยที่เกิดขึ้น โดยจำเป็นต้องมีการวางแผนที่ดีเสียแต่เนิ่นๆ ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ศึกษาโดยหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องสามารถนำมาใช้เพื่อลดความเสี่ยง กระจายความสูญเสีย และผู้ที่รับประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพอากาศจำเป็นต้องทบทวนและปรับปรุงราคาตามตัวแปรต่างๆ ที่เปลี่ยนไปอย่างสม่ำเสมอ

ความแปรปรวนของภูมิอากาศ

ในอดีตที่ผ่านมา รูปแบบของภูมิอากาศนั้นมีความแปรปรวนเกิดขึ้นอย่างช้าๆ ทีละเล็กละน้อย อย่างไรก็ตาม หลังจากที่มีการวิเคราะห์ร่องรอยจากแกนน้ำแข็งในกรีนแลนด์และแผ่นน้ำแข็งในแอนตาร์กติก กลับพบว่า การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเกิดเร็วขึ้น ซึ่งผลกระทบที่เกิดขึ้นจากความแปรปรวนของภูมิอากาศนั้นส่งผลโดยตรงต่อสังคมและเศรษฐกิจ จึงเป็นเรื่องที่ธุรกิจประกันภัยจะต้องพิจารณาถึงความแปรปรวนที่เข้ามาเพิ่มความไม่แน่นอนในการวางแผนธุรกิจและส่งผลให้มูลค่าสินทรัพย์ลดลงด้วย ประเด็นสำคัญจึงอยู่ที่ธุรกิจประกันภัยต้อง

ตั้งราคาความเสี่ยงตามโอกาสเสี่ยงภัยและการรับประกันภัยให้มีกำไรจากภัยนั้นจริง มากกว่าที่จะพึ่งพารายได้จากการลงทุน

6 ประเด็นสำคัญเรื่องการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

จากแนวโน้มความเสี่ยงภัยที่มีมากขึ้น เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศที่กล่าวไปข้างต้น ทางสถาบันลอยด์ได้สรุปเป็นประเด็นสำคัญไว้ 6 ประเด็นด้วยกัน คือ

1. ธุรกิจประกันภัยต้องทำความเข้าใจ และจัดการบริหารความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศอย่างจริงจังเสียแต่วันนี้

หลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่เพิ่มมากขึ้น ช่วยในการพยากรณ์ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากสภาวะอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป และการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดในอนาคต หลักฐานล่าสุดทางวิทยาศาสตร์จำนวนมากบ่งชี้ว่าการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศจะมาถึงเร็วกว่าที่คาดคิด การบริหารการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศที่จะเกิดขึ้นควรทำอย่างเร่งด่วนและแข็งขัน โดยเริ่มด้วยการลงทุนในการวิจัยในเรื่องนี้ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องจำเป็น และยังไม่สายเกินไปที่จะเริ่มตั้งแต่บัดนี้

2. เหตุการณ์มหันตภัยที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศในระยะหลังนี้แสดงให้เห็นว่า เมื่อโอกาสเสี่ยงภัยจากมหันตภัยดังกล่าวมีเพิ่มมากขึ้น การกำหนดราคาและการจัดสรรเงินกองทุนและสินทรัพย์ต่างๆ จำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงและปรับค่าใหม่ให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงที่เกิดขึ้น

ผู้เชี่ยวชาญการสร้างแบบจำลองด้านมหันตภัยได้ออกมาวิพากษ์รายงานเรื่องฤดูเฮอริเคนของสหรัฐอเมริกาที่ผ่านมา งานส่วนใหญ่นี้ “สามารถทำ” และ “ควรทำ” ก่อนที่

เหตุการณ์เหล่านี้จะเกิด ธุรกิจประกันภัยจำเป็นต้องมองหาวิธีการใหม่ๆ ที่ใช้ในการพิจารณารับประกันภัย โดยการมองไปข้างหน้าและไม่ใช้การตัดสินใจจากพื้นฐานง่ายๆ โดยใช้รูปแบบที่เกิดขึ้นในอดีต นอกจากนี้ แบบจำลองสำหรับการกำหนดราคาและการจัดสรรเงินกองทุนและสินทรัพย์ต่างๆ จำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงสม่ำเสมอเพื่อให้สะท้อนกับข้อมูลหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ล่าสุด แต่ไม่สุดโต่งจนเกินไป

3. การเกิดลมพายุมีแนวโน้มที่จะสร้างแรงกดดันต่อบริษัทประกันภัยและบริษัทประกันภัยต่อ การพิจารณาวงจรกิจกรรมตามธรรมชาติ จะช่วยในการคาดการณ์แนวโน้มสำหรับการเกิดลมพายุรุนแรงที่จะเกิดขึ้นต่อไป และเพิ่มขึ้นในทศวรรษหน้าได้ บริษัทประกันภัยและบริษัทประกันภัยต่อจำเป็นต้องวางแผนสำหรับความถี่ของเหตุการณ์รุนแรงที่เพิ่มสูงมากขึ้น ฤดูพายุที่ยาวนานมากขึ้น และพื้นที่ความเสียหายที่ขยายบริเวณมากขึ้น และใช้ความได้เปรียบจากข้อมูลหลักฐานล่าสุดทางวิทยาศาสตร์ที่มีอยู่คาดการณ์ฤดูพายุในอนาคตเพื่อใช้ในการวางแผน แทนที่จะพึ่งพาแนวโน้มระยะยาวเพียงอย่างเดียว

4. การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศหมายถึงโอกาสเสี่ยงภัยกำลังเปลี่ยนไปและมีสิ่งใหม่ที่

กำลังปรากฏ บริษัทประกันภัยต้องหมั่นทบทวนและสื่อสารเรื่องเงื่อนไขของความคุ้มครองเป็นระยะๆ

สถาบันลloyd's มองเห็นล่วงหน้าถึงความเป็นไปได้ที่เพิ่มขึ้นของความสูญเสียจากสภาพภูมิอากาศที่อ้างอิงปัจจัยที่มนุษย์เป็นผู้กระทำ โอกาสเสี่ยงภัยจะเพิ่มขึ้นในทรัพย์สิน และก่อให้เกิดการหยุดชะงักของธุรกิจ ดังนั้น ธุรกิจประกันภัยจำเป็นต้องทบทวนเงื่อนไขของความคุ้มครองความเสี่ยงภัยอย่างสม่ำเสมอ และให้ความรู้ที่มากขึ้นแก่สาธารณชนเกี่ยวกับโอกาสเสี่ยงภัยที่เปลี่ยนแปลงไป ธุรกิจประกันภัยสามารถที่จะสร้างแรงจูงใจให้ผู้ถือกรมธรรม์ช่วยลดความเสี่ยงภัยที่จะเกิดขึ้น และจะเป็นโอกาสของตลาดประกันภัยที่มีความยืดหยุ่นและมีการส่งเสริมให้สังคมปรับตัวกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

5. ผู้รับประกันภัยต้องเตรียมตัวรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศที่มีต่อมูลค่าสินทรัพย์ โดยการพิจารณารับประกันภัยจะเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสามารถในการทำกำไร

สถาบันลloyd's คาดว่าการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศไม่เพียงแต่จะสร้างความเสียหายในแต่ละครั้งอย่างรุนแรง แต่จะเพิ่มความไม่แน่นอน

นอนในการวางแผนธุรกิจและส่งผลให้มูลค่าสินทรัพย์ลดลงด้วย ประเด็นสำคัญจึงอยู่ที่ธุรกิจประกันภัยต้องตั้งราคาความเสี่ยงให้เป็นไปตามโอกาสเสี่ยงภัยและความรุนแรง เพื่อไปสู่การพิจารณารับประกันภัยที่มีกำไร

6. ความร่วมมือระหว่างภาคธุรกิจและภาครัฐจะเป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารความเสี่ยง ธุรกิจประกันภัยจำเป็นต้องประสานความร่วมมือเสียแต่บัดนี้

ด้วยประสบการณ์ที่ยาวนาน สถาบันลloydส์เชื่อว่าตลาดประกันภัยจะมีประสิทธิภาพในการจัดการมากที่สุดด้วยแรงขับเคลื่อนภายใต้ตลาดเสรี และความสูญเสียจากภัยธรรมชาติส่วนใหญ่่นั้นเป็นเรื่องที่สามารถรับประกันภัยได้ トラบเท่าที่ตลาดยังมีเสรีภาพในการตั้งราคาให้เพียงพอกับความเสี่ยง การวางกลยุทธ์ของธุรกิจประกันภัยจะต้องพิจารณาถึงความเสี่ยงภัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพอากาศที่สามารถรับประกันภัยได้ในระยะยาว สถาบันลloydส์เชื่อว่าการร่วมมือกับภาครัฐและภาคธุรกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องจะเป็นโอกาสที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหา

บทส่งท้าย

ถึงแม้ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศนั้นจะไม่อาจทราบได้ทั้งหมดก็ตาม แต่ในเชิงเศรษฐกิจและสังคมนั้นระดับของความไม่แน่นอนของผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศในปัจจุบันได้เพิ่มมากขึ้น ทำให้บริษัทประกันภัยและบริษัทประกันภัยต้องมองหาวิธีที่จะบริหารความเสี่ยงภัยที่จะเกิดขึ้น ธุรกิจประกันภัยจึงต้องมีบทบาทเชิงรุกมากขึ้นในการทำความเข้าใจและบริหารจัดการผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง

แปลงภูมิอากาศ ธุรกิจประกันภัยไม่สามารถที่จะปฏิบัติกับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศได้โดยใช้วิธีการปฏิบัติเช่นในอดีต

การทำความเข้าใจและตอบสนองต่อเรื่อง การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ จึงจำเป็นต้องทำให้กลายเป็นงานประจำสำหรับบริษัทประกันภัย และผู้ที่เกี่ยวข้อง ความผิดพลาดจากการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศย่อมนำบริษัทประกันภัยไปสู่ความเสี่ยงในอนาคต ข้อมูลการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศสามารถนำไปสู่กลยุทธ์ในการพิจารณารับประกันภัย ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดราคาตามความเสี่ยงหรือการกำหนดข้อความในกรมธรรม์ประกันภัย ธุรกิจประกันภัยจำเป็นต้องมีการวางแผนและพัฒนาธุรกิจโดยหาความร่วมมือจากพันธมิตรใหม่ๆ ที่จะช่วยกระจายความเสี่ยง ซึ่งธุรกิจประกันภัยต้องฉวยโอกาสนี้ที่จะสร้างความแตกต่าง ไม่ใช่เฉพาะแค่เพื่อธุรกิจของตัวเอง แต่เพื่ออนาคตของสังคมในการบริหารความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศที่จะเกิดขึ้นนี้ด้วย !!!

ข้อมูลอ้างอิง: _____

http://www.lloyds.com/News_Centre/360_risk_project/Climate_change/

<http://www.swissre.com/>

<http://www.epa.gov/climatechange/>

<http://www.tmd.go.th/info/info.php?FileID=86>

<http://www.biotec.or.th/biotechnology-th/newsdetail.asp?id=2150>

<http://www.biotec.or.th/biotechnology-th/newsdetail.asp?id=2150>

<http://www.biotec.or.th/biotechnology-th/newsdetail.asp?id=2150>

เหลี่ยมมองญี่ปุ่น

เปิดเสรีธุรกิจประกันภัย

เป็นที่ทราบกันดีว่า ในอนาคตการเปิดเสรีธุรกิจประกันภัยเป็นสิ่งที่ไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงได้... “ประเทศญี่ปุ่น” นับเป็นประเทศเพื่อนบ้านเราประเทศหนึ่งที่ผ่านมาประสบการณ์ในช่วงต่างๆ ของการเปิดเสรีธุรกิจประกันภัย จนกระทั่งธุรกิจประกันภัยของญี่ปุ่นมีความเจริญก้าวหน้าและสามารถยืนหยัดได้อย่างมั่นคงในปัจจุบัน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาดังกล่าวนั้นจึงถือเป็นกรณีศึกษาหนึ่งที่น่าสนใจ และเราสามารถเรียนรู้เพื่อการประยุกต์รับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่จะมาถึงเราในอนาคตข้างหน้าได้ไม่มากนักน้อย

จุดเปลี่ยนสู่การเปิดเสรีธุรกิจประกันภัยในญี่ปุ่น

ในยุคก่อนการผ่อนคลายและปฏิรูปกฎระเบียบเพื่อการเปิดเสรีธุรกิจประกันภัย ธุรกิจประกันภัยในญี่ปุ่นมีการแข่งขันอย่างจำกัด

เป็นเวลานานหลายสิบปีที่ญี่ปุ่นไม่มีการอนุญาตให้เปิดบริษัทประกันภัยแห่งใหม่ๆ ไม่ว่าจะบริษัทญี่ปุ่นเองหรือบริษัทต่างชาติ ทำให้

บริษัทประกันภัยส่วนใหญ่ไม่มีแรงจูงใจที่จะคิดค้นผลิตภัณฑ์ประกันภัยแบบใหม่ๆ ขึ้นมา รวมทั้งอัตราเบี้ยประกันภัยของผลิตภัณฑ์ประกันภัย (ประกันอัคคีภัย, ประกันภัยรถยนต์, ประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล) ในขณะนั้น ก็ถูกกำหนดไว้เท่าๆ กัน ทำให้ไม่มีการแข่งขันด้านราคา บริษัทประกันภัยสามารถจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประกันภัยของตนเองได้โดยอาศัยชื่อเสียงของบริษัท การให้บริการที่ดีแก่ลูกค้า หรือบางบริษัทก็อาศัยวิธีจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประกันภัยกับบริษัทในเครือ หรือกับบริษัทที่มีความสัมพันธ์ทางการเงินระหว่างกันเป็นหลัก

การขาดการแข่งขันระหว่างบริษัทประกันภัยในญี่ปุ่นยังเป็นผลมาจากกฎระเบียบของกระทรวงการคลัง ในฐานะหน่วยงานที่กำกับดูแลธุรกิจประกันภัยในขณะนั้น ซึ่งมุ่งรักษาให้ทุกบริษัทสามารถดำรงอยู่ได้โดยไม่ต้องล้มละลายหรือเลิกกิจการไปเพราะเกรงปัญหา

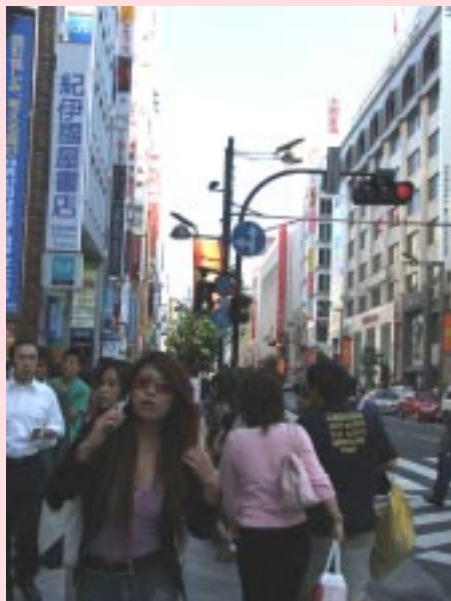
คนตงงาน และที่สำคัญก็คือ ความเชื่อที่ว่า หากบริษัทได้ล้มจะถือว่าเป็นความรับผิดชอบของกระทรวงผู้อนุญาตที่ไม่พิจารณาให้ดีพอ ดังนั้น กระทรวงการคลังจึงต้องควบคุมทั้งการเปิดบริษัทประกันภัยใหม่ๆ การออกแบบผลิตภัณฑ์ประกันภัยแบบใหม่ๆ ตลอดจนอัตราเบี้ยประกันภัย (ซึ่งมี Rating Organization คำนวณ

และนำเสนอกระทรวงการคลัง) เพื่อไม่ให้เกิดการแข่งขันอย่างรุนแรงขึ้นในธุรกิจนี้ โดยเครื่องมือที่ใช้ควบคุมของกระทรวงการคลังก็คือ อำนาจในการออกใบอนุญาต อำนาจในการอนุญาตให้เปิดบริษัทใหม่ และการยินยอมให้บริษัทเข้าทำธุรกิจใดธุรกิจหนึ่ง ทั้งยังมีการควบคุมที่ไม่ใช้กฎหมายที่เป็นทางการที่เรียกว่า “คำ

แนะนำจากทางการ” (Administrative Guidance) ซึ่งไม่ได้มีกฎหมายรองรับ แต่บริษัทประกันภัยต่างๆ ก็มักจะยอมปฏิบัติตามเพื่อรักษาความสัมพันธ์อันดีกับกระทรวงการคลัง

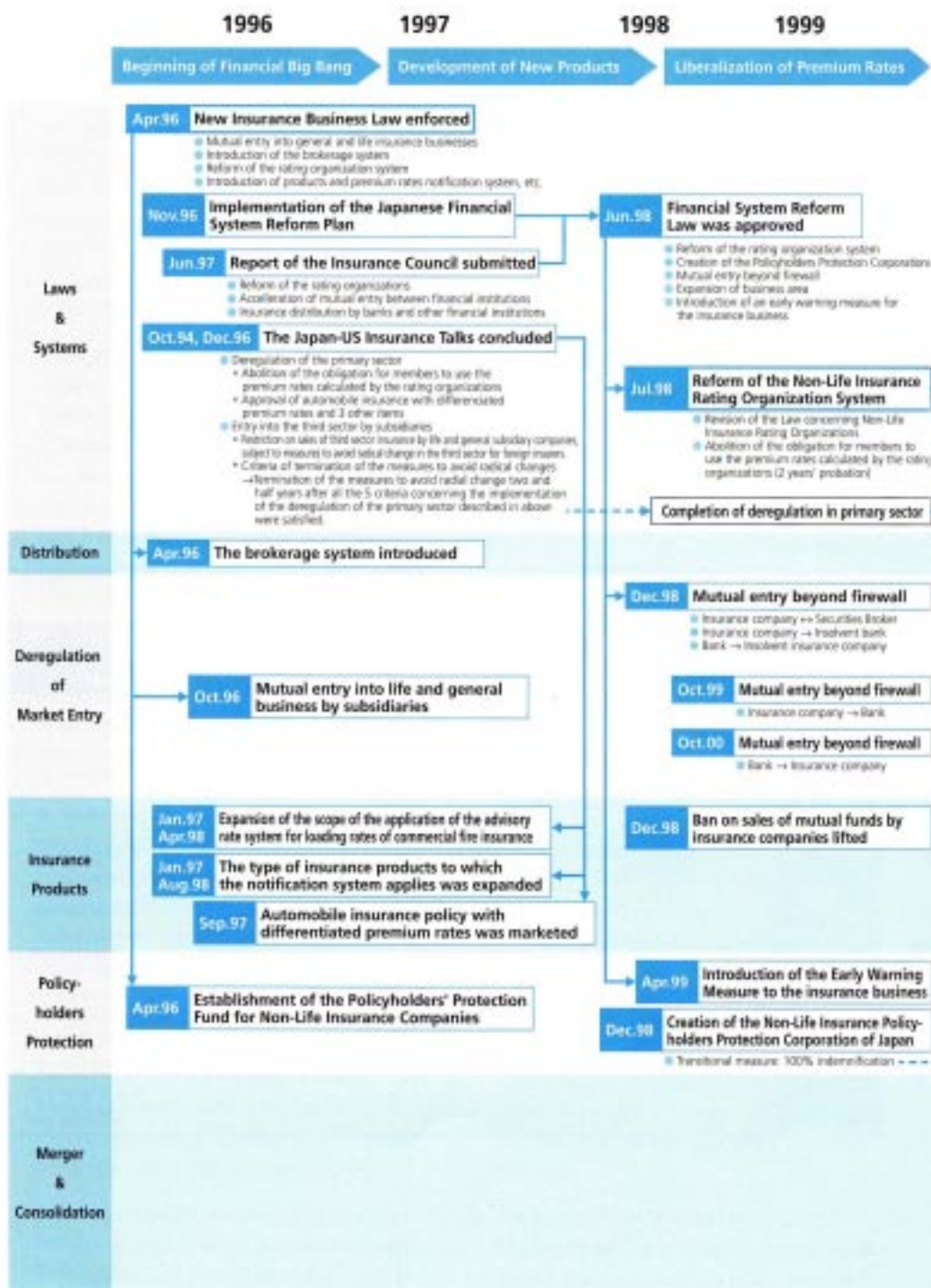
จุดเปลี่ยนแปลงที่ญี่ปุ่นต้องเปิดเสรีมากขึ้นในธุรกิจประกันก็คือ แรงผลักดันจากประเทศสหรัฐอเมริกา โดยรัฐบาลสหรัฐฯ มีบทบาทสำคัญในการผลักดันให้รัฐบาลญี่ปุ่นบรรจวาระเรื่องการผ่อนคลายนโยบายระเบียบในธุรกิจประกันภัยเข้าสู่การเจรจากรอบการค้าสหรัฐอเมริกา-ญี่ปุ่น (U.S.-Japan Framework Talks) ซึ่งการเจรจาดังกล่าวได้บรรลุผลเป็นข้อตกลงระหว่างญี่ปุ่นกับสหรัฐฯ ในปี พ.ศ. 2537 และข้อตกลงเสรีในปี พ.ศ. 2539 โดยทั้งสองข้อตกลงนี้ระบุให้มีการผ่อนคลายนโยบายของกระทรวงการคลังเพื่อให้บริษัทใหม่ๆ (โดยเฉพาะบริษัทจากต่างประเทศ อย่างเช่นบริษัทของสหรัฐฯ) สามารถเข้าสู่ธุรกิจประกันภัยได้ง่ายขึ้น เพื่อให้สามารถสร้างผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่หลากหลายทั้งในด้านของรูปแบบและราคา อันจะส่งผลดีต่อผู้บริโภคในที่สุด

ก่อนหน้าที่จะเริ่มต้นกระบวนการเปิดเสรีธุรกิจประกันภัยในญี่ปุ่นอย่างจริงจังจากแรงกดดันของสหรัฐฯ ทางญี่ปุ่นเองก็ได้มีการศึกษาการปฏิรูปธุรกิจประกันภัยเพื่อเป็นการเตรียมตัวไว้ล่วงหน้าแล้วเช่นกัน เนื่องจากกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยในญี่ปุ่นถูกใช้มาเป็นเวลานานมากกว่า 50 ปีแล้ว รัฐบาลญี่ปุ่นจึงได้ตั้งสภาประกันภัย (Insurance Council) ซึ่งมีตัวแทนจากภาครัฐ ผู้เชี่ยวชาญด้านการประกันภัย และตัวแทนจากสมาคมประกันวินาศภัยของญี่ปุ่น ขึ้นมาทำหน้าที่ศึกษาและทบทวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยที่มีอยู่ ดังจะเห็นได้จากรายงานผล

การศึกษาของสภาประกันภัย เรื่อง “New Course of the Insurance Business” ที่นำเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เมื่อวันที่ 17 มิถุนายน พ.ศ. 2535 ซึ่งรายงานดังกล่าวเป็นการศึกษาเกี่ยวกับแผนปฏิรูปธุรกิจประกันภัยของญี่ปุ่น และได้ทำให้เกิดการประชุมโต๊ะกลมด้านการปฏิรูปกฎหมาย (Round-Table Conference of Legislative Reform) ขึ้นมา เพื่อศึกษาแนวทางการปฏิรูปธุรกิจประกันภัยในแง่มุมของกฎหมาย รวมทั้งรายงานเรื่อง “On the Amendments of Insurance Related Laws” ซึ่งนำเสนอโดยที่ประชุมโต๊ะกลมด้านการปฏิรูปกฎหมาย เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2537 และจากรายงานนี้ กระทรวงการคลังก็ได้เริ่มต้นยกร่างกฎหมายเพื่อการปฏิรูปขึ้นมา

และจากการได้รับแรงกดดันจากสหรัฐฯ ในเรื่องของการเปิดเสรีธุรกิจประกันภัย ญี่ปุ่นจึงต้องเริ่มกระบวนการเปิดเสรีธุรกิจนี้อย่างจริงจัง โดยการเปิดเสรีธุรกิจประกันภัยของญี่ปุ่น

2000

2001

2002

2003

Diversification of Insurance Products

Completion of the Financial Big Bang

Further Consolidation and Liberalization

Jun.00 The Insurance Business Law, etc. partially revised

- Permission for the distribution of certain types of insurance products by banks, etc.
- The application of the "Special Law concerning Reorganization Proceedings of Financial Institutions" to insurance companies.

Apr.05 Personal Information Protection Law fully enforced

Apr.01 Consumer Contract Law enforced

Apr.01 Law on Sales of Financial Products enforced

Jan.03 Law on Customer Identification by Financial Institutions enforced

Jun.00 Termination of the transitional measure for obligation of using the rating organizations' rates

Apr.01 Liberalization of general insurance agency system

Jan.01 Subsidiaries of life and general insurance companies allowed to sell third sector insurance products

Jul.01 Mutual entry of life and general insurance companies into third sector in their own right permitted

Apr.01 Ban on insurance sales by banks partially lifted

- Long-term fire insurance associated with housing loans
- Long-term income indemnity insurance and credit life insurance associated with housing loans
- Domestic Travelers' Personal Accident Insurance

Oct.02 Expansion of sales of insurance products by banks

- Personal Pension Insurance
- "Zaikei" savings (i.e. asset formation) insurance
- Residential buildings-car-ports were added to the eligible insured property to the long-term fire insurance
- Residential building-car-ports were added to the eligible insured property to the long-term income indemnity insurance and credit life insurance

Oct.01 Post offices start selling CALI for small-sized motorcycle

Apr.02 Revision of the CALI system

- Abolition of the CALI Government Reinsurance Scheme
- Establishment of the CALI Disputes Settlement Organization
- Limit of liabilities for serious permanent disability raised

May.00 The FSA ordered Daiichi Fire to suspend part of its business operations

Nov.01 Taisei Fire filed reorganization procedures

Jun.00 Expansion of business activities of the Policy-holders Protection Corporation

Mar.01 Termination of the transitional measure for the Policy-holders Protection Corporation

Apr.01 Dai-Tokyo Fire and Chiyoda Fire consolidated into Aioi

Apr.01 Koa Fire and Nippon Fire consolidated into NIPPONKOA ← Apr.02 NIPPONKOA merged Taiyo Fire

Apr.01 Dowa Fire and Nissay General consolidated into Nissay Dowa General

Oct.01 Mitsui Marine and Sumitomo Marine consolidated into Mitsui Sumitomo Insurance

Apr.02 Tokio Marine and Nichido Fire integrated under the management of Millae Holdings

Jul.02 Nissan Fire and Yasuda Fire consolidated into Sampo Japan ← Dec.02 Sampo Japan merged Tokei Fire

← Apr.02 Yasuda Fire merged Daiichi F&C

คืบหน้ามากขึ้นเมื่อมีการประกาศใช้กฎหมายธุรกิจประกันภัยฉบับใหม่ (Insurance Business Law) และการประกาศเดินเครื่องแผนปฏิรูประบบการเงินครั้งใหญ่ของญี่ปุ่น (Japanese Financial System Reform Plan) ในปี พ.ศ. 2539 ของ นาย Ryutaro Hashimoto นายกรัฐมนตรีของญี่ปุ่นในขณะนั้น ซึ่งถือเป็น “Big Bang” ด้านการปฏิรูประบบการเงินครั้งใหญ่ของญี่ปุ่น โดยรัฐบาลญี่ปุ่นได้ตั้งเป้าให้การดำเนินการปฏิรูประบบการเงินของประเทศเสร็จสิ้นภายในปี พ.ศ. 2544 ส่งผลให้มีการปรับปรุงกฎหมายด้านการเงินที่เกี่ยวข้องกว่า 24 ฉบับ รวมถึงกฎหมายการจัดตั้ง Non-Life Insurance Rating Organization (NLIRO) ซึ่งเป็น Rating Organization ด้านประกันวินาศภัยของญี่ปุ่น ฯลฯ

ลำดับเหตุการณ์การเปิดเสรีธุรกิจประกันวินาศภัยในญี่ปุ่น

หากพิจารณาตามลำดับเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาของการเปิดเสรีอัตราเบี้ยประกันภัยและธุรกิจประกันวินาศภัยในญี่ปุ่นนั้น จะพบว่าสามารถแบ่งออกได้เป็น 6 ช่วงระยะเวลาที่สำคัญ ได้แก่

ช่วงที่ 1 (พ.ศ. 2537-2540) เริ่มต้นการปฏิรูปภาคการเงินครั้งใหญ่ (Beginning of Financial Big Bang)

ช่วงที่ 2 (พ.ศ. 2540-2541) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ (Development of New Products)

ช่วงที่ 3 (พ.ศ. 2541-2542) การเปิดเสรีอัตราเบี้ยประกันภัย (Liberalization of Premium Rates)

ช่วงที่ 4 (พ.ศ. 2543-2544) ความหลากหลาย

ของผลิตภัณฑ์ประกันภัย (Diversification of Insurance Products)

ช่วงที่ 5 (พ.ศ. 2544) สิ้นสุดการปฏิรูปภาคการเงินครั้งใหญ่ (Completion of the Financial Big Bang)

ช่วงที่ 6 (พ.ศ. 2545-2548) ความคืบหน้าในการควบรวมกิจการกันและการเปิดเสรี (Further Consolidation and Liberalization)

สำหรับรายละเอียดเหตุการณ์สำคัญของแต่ละช่วงเป็นดังนี้ คือ

ช่วงที่ 1 (พ.ศ. 2537-2540) เริ่มต้นการปฏิรูปภาคการเงินครั้งใหญ่ (Beginning of Financial Big Bang)

ด้านกฎหมายและระบบงานที่เกี่ยวข้อง (Law & Systems)

- ตุลาคม 2537 และ ธันวาคม 2539

ญี่ปุ่นมีการเจรจาเปิดเสรีภาคธุรกิจประกันภัยกับสหรัฐฯ

การเจรจาดังกล่าวมีสาระสำคัญ คือ

1. การขยายขอบเขตของการใช้อัตราเบี้ยประกันภัยที่นำต้นทุนความเสียหายอ้างอิง (Reference Loss Cost) ที่คำนวณโดย Rating Organization มาใช้ โดยเริ่มจากการประกันอัคคีภัย (จากเดิมที่บริษัทประกันภัยต้องใช้อัตราเบี้ยประกันภัยตามพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยที่ Rating Organization เป็นผู้กำหนดเท่านั้น) และให้มีการใช้อัตราเบี้ยประกันภัยแบบเสรี (Free Rates) มากขึ้นกับประกันภัยบางประเภท โดยเริ่มอนุญาตให้ใช้กับการประกันภัยที่มีผู้เอาประกันภัยเป็นบริษัทขนาดใหญ่

2. การแนะนำให้นาระบบ File & Use มาใช้ในการออกผลิตภัณฑ์ประกันภัยใหม่ๆ บางประเภทเพื่อให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้นกว่า

ระบบเดิมที่ใช้กันอยู่ในขณะนั้นในญี่ปุ่น (เนื่องจากในระบบเดิมที่ใช้ในญี่ปุ่นเป็นระบบ Prior Approval เพียงระบบเดียว ซึ่งในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประกันภัยใหม่ๆ ของบริษัทประกันภัยจำเป็นต้องขออนุมัติและรอการได้รับการอนุมัติจากกระทรวงการคลัง ในฐานะหน่วยงานที่กำกับดูแลในขณะนั้นก่อน จึงจะจำหน่ายผลิตภัณฑ์ได้ สำหรับระบบ File & Use นั้นบริษัทประกันภัยสามารถจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประกันภัยใหม่ๆ ได้เลยโดยไม่ต้องรอการได้รับอนุมัติก่อน แต่ต้องแจ้งให้หน่วยงานกำกับดูแลทราบรายละเอียดของผลิตภัณฑ์ประกันภัยนั้นๆ และการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ต้องอยู่ภายใต้กรอบที่กำหนด)

3. การอนุญาตให้สามารถใช้อัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์มีความแตกต่างกันได้ตามปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ได้แก่ ประเภทของรถ รูปแบบของการใช้รถ อายุและเพศของผู้ขับขี่ ประสบการณ์การขับขี่ อุปกรณ์รักษาความปลอดภัยในรถ ระยะทางขับต่อปี จำนวนผู้ขับขี่รถยนต์คันนั้นๆ ฯลฯ จากเดิมซึ่งอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์มีเพียงอัตราเดียว ไม่มีความแตกต่างตามปัจจัยเสี่ยงภัย)

4. การยกเลิกการใช้พิคัดอัตราเบี้ยประกันภัยที่คำนวณโดย Rating Organization

5. การอนุญาตให้บริษัทประกันภัยสามารถดำเนินธุรกิจได้ทั้งประกันชีวิตและประกันวินาศภัย ในรูปแบบของการเปิดเป็นบริษัทลูก (Subsidiaries) โดยเริ่มจากการทำตลาดร่วมกับบริษัทประกันชีวิตได้ในบางส่วนของ Medical Insurance

- เมษายน 2539 ประกาศใช้กฎหมายธุรกิจประกันภัย (Insurance Business Law) ฉบับใหม่ ซึ่งมีสาระสำคัญ ได้แก่ การขยายขอบ

เขตในการประกอบธุรกิจของบริษัทประกันภัย โดยอนุญาตให้บริษัทประกันภัยดำเนินธุรกิจได้ทั้งประกันชีวิตและประกันวินาศภัย (ในส่วนของ Medical Insurance), การให้ใช้ระบบ File & Use ในการออกผลิตภัณฑ์ประกันภัยใหม่ๆ, การแนะนำระบบการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประกันภัยผ่านนายหน้า (จากเดิมที่การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประกันภัยจะผ่านตัวแทนเท่านั้น), การใช้ Solvency Margin Standards, การให้มีการจัดตั้งกองทุนคุ้มครองผู้เอาประกันภัย (Policyholders' Protection Fund) และการปฏิรูประบบ Rating Organization

- พฤศจิกายน 2539 ประกาศใช้แผนปฏิรูประบบการเงิน (Financial System Reform Plan)

- มิถุนายน 2540 สภาประกันภัยได้นำเสนอรายงานเรื่อง "Review of the Directions of the Insurance Business-as Integral Part of the Financial System Reform" ซึ่งเป็นรายงานการศึกษาเกี่ยวกับ

มาตรการหลังการเปิดเสรีธุรกิจประกันภัย, การปฏิรูป Rating Organization ใหม่, สถานการณ์ด้านการเงินในช่วงที่มีอัตราเร่งของการเข้าประกอบธุรกิจแบบ Mutual Entry, การแนะนำระบบ Holding Company ให้เป็นที่รู้จักในตลาดมากขึ้น, การขยายช่องทางจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประกันภัยไปสู่ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินอื่นๆ

ด้านการจัดจำหน่าย (Distribution)

- เมษายน 2539 เริ่มมีการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประกันภัยผ่านนายหน้า (จากเดิมที่การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประกันภัยในญี่ปุ่นจะกระทำผ่านตัวแทนเป็นหลักเพียงอย่างเดียว)

ด้านการผ่อนปรนกฎระเบียบในการเข้าทำตลาด (Deregulation of Market Entry)

- ตุลาคม 2539 อนุญาตให้บริษัทประกันภัยสามารถดำเนินธุรกิจได้ทั้งประกันชีวิตและประกันวินาศภัย ในรูปแบบของการเปิดเป็นบริษัทลูก (Subsidiaries)

ด้านการคุ้มครองผู้ทำประกันภัย (Policyholders Protection)

- เมษายน 2539 มีการจัดตั้งกองทุนคุ้มครองผู้เอาประกันภัย (Policyholders' Protection Fund) ของบริษัทประกันวินาศภัย

ช่วงที่ 2 (พ.ศ. 2540-2541) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ (Development of New Products)

ด้านผลิตภัณฑ์ประกันภัย (Insurance Products)

- มกราคม 2540 ถึง เมษายน 2541 มีการขยายตัวของการประยุกต์ใช้ต้นทุนความเสียหายอ้างอิง (Reference Loss Cost)

ที่คำนวณโดย Rating Organization มาใช้กำหนดอัตราเบี้ยประกันอัคคีภัยสำหรับ Commercial Risk

- มกราคม 2540 ถึง สิงหาคม 2541 มีการขยายตัวของประเภทผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่นำระบบ File & Use มาใช้ในการออกผลิตภัณฑ์ประกันภัยใหม่ๆ

- กันยายน 2540 อนุญาตให้ในการประกันภัยรถยนต์ สามารถคิดอัตราเบี้ยประกันภัยที่แตกต่างกันได้ตามปัจจัยเสี่ยง

ช่วงที่ 3 (พ.ศ. 2541-2542) การเปิดเสรีอัตราเบี้ยประกันภัย (Liberalization of Premium Rates)

ด้านกฎหมายและระบบงานที่เกี่ยวข้อง (Laws & Systems)

- มิถุนายน 2541 มีการจัดตั้งหน่วยงานอิสระ คือ FSA (Financial Supervisory Agency) ขึ้นมา เพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลธุรกิจประกันภัย รวมถึงสถาบันการเงินอื่นๆ และในช่วงนี้เป็นช่วงที่กฎหมายปฏิรูประบบการเงิน (Financial System Reform Law) ได้รับการอนุมัติ โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการปรับปรุงระบบงานของ Rating Organization การจัดตั้ง Policyholders Protection Corporation และการอนุญาตให้บริษัทประกันภัยประกอบธุรกิจได้ทั้งประกันชีวิตและประกันวินาศภัย ภายใต้ขอบเขตที่กำหนด รวมทั้งการขยายกิจการไปสู่ธุรกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และการออกมาตรการ Early Warning ที่จำเป็นสำหรับธุรกิจประกันภัย

- กรกฎาคม 2541 มีการปฏิรูประบบงานของ NLIRO (Non-Life Insurance Rating Organization) โดยมีการปรับปรุงแก้ไข

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้ง NLIRO ให้เสร็จสมบูรณ์ และมีการประกาศยกเลิกข้อผูกพันในการที่บริษัทประกันภัยจะต้องใช้พิถีพิถันอัตราเบี้ยประกันภัยที่คำนวณโดย Rating Organization ภายในระยะเวลา 2 ปี

ด้านการผ่อนปรนกฎระเบียบในการเข้าทำตลาด (Deregulation of Market Entry)

- ธันวาคม 2541 มีการผ่อนปรนการขยายขอบเขตธุรกิจการด้านการเงินโดยให้บริษัทประกันภัยเข้าไปดำเนินกิจการในบริษัทซื้อขายหลักทรัพย์ได้, บริษัทซื้อขายหลักทรัพย์เข้าไปดำเนินกิจการในบริษัทประกันภัยได้, บริษัทประกันภัยเข้าไปดำเนินกิจการในธนาคารที่กำลังขาดสภาพคล่องได้ และธนาคารเข้าไปดำเนินกิจการในบริษัทประกันภัยที่กำลังขาดสภาพคล่องได้

- ตุลาคม 2542 มีการผ่อนปรนการขยายขอบเขตธุรกิจการด้านการเงินโดยให้บริษัทประกันภัยเข้าไปดำเนินกิจการธนาคารได้

ด้านผลิตภัณฑ์ประกันภัย (Insurance Products)

- ธันวาคม 2541 บริษัทประกันภัยได้รับอนุญาตให้จำหน่ายกองทุนรวม (Mutual Funds) ให้กับนักลงทุนรายย่อยได้

ด้านการคุ้มครองผู้เอาประกันภัย (Policyholders Protection)

- ธันวาคม 2541 การจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือระหว่างบริษัทประกันวินาศภัยเพื่อคุ้มครองผู้เอาประกันภัย (Policyholders Protection Corporation) เริ่มใช้มาตรการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน 100% (Transitional Measure 100% Indemnification)

- เมษายน 2542 มีการทดลองใช้มาตรการ Early Warning กับธุรกิจประกันภัย

ช่วงที่ 4 (พ.ศ. 2543-2544) ความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ประกันภัย (Diversification of Insurance Products)

ด้านกฎหมายและระบบงานที่เกี่ยวข้อง (Laws & Systems)

- มิถุนายน 2543 มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายประกันภัยบางประการ เช่น การอนุญาตให้ธนาคารจำหน่ายผลิตภัณฑ์ประกันภัยได้ภายใต้รูปแบบที่กำหนดไว้ และมีการนำกฎหมายพิเศษเกี่ยวกับกระบวนการปฏิรูปลงสถาบันการเงิน (Special Law concerning Reorganization Proceedings of Financial Institutions) มาใช้กับบริษัทประกันภัย และเป็นช่วงที่สิ้นสุดการปรับเปลี่ยนมาตรการต่างๆ ที่มีผลต่อการบังคับใช้อัตราเบี้ยประกันภัยที่คำนวณโดย Rating Organization

ด้านการผ่อนปรนกฎระเบียบในการเข้าทำตลาด (Deregulation of Market Entry)

- ตุลาคม 2543 มีการผ่อนปรนการขยายขอบเขตธุรกิจการ (Mutual Entry) ด้านการเงินโดยให้ธนาคารเข้าไปดำเนินกิจการในบริษัทประกันภัยได้

ด้านการคุ้มครองผู้เอาประกันภัย (Policyholders Protection)

- พฤษภาคม 2543 FSA มีคำสั่งให้ Daiichi Fire ทยุ่ได้รับประกันภัยชั่วคราว

- มิถุนายน 2543 มีการขยายกิจกรรมทางธุรกิจที่ดำเนินการร่วมกันมากขึ้นของเครือข่ายความร่วมมือเพื่อคุ้มครองผู้เอาประกันภัย (Policyholders Protection Corporation)

ช่วงที่ 5 (พ.ศ. 2544) ล้มสุดการปฏิรูปภาคการเงินครั้งใหญ่ (Completion of the Financial Big Bang)

ด้านกฎหมายและระบบงานที่เกี่ยวข้อง (Laws & Systems)

- เมษายน 2544 มีการบังคับใช้กฎหมาย 2 ฉบับ คือ กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค (Consumer Contract Law) และ กฎหมายเกี่ยวกับการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ทางการเงินต่างๆ (Law on Sales of Financial Products)

ด้านการจัดจำหน่าย (Distribution)

- เมษายน 2544 มีการเปิดเสรีช่องทางจำหน่ายผ่านระบบตัวแทน (Agency System)

ด้านการผ่อนปรนกฎระเบียบในการเข้าตลาด (Deregulation of Market Entry)

- มกราคม 2544 อนุญาตให้บริษัทลูกของทั้งบริษัทประกันชีวิตและบริษัทประกันวินาศภัย จำหน่ายผลิตภัณฑ์ประกันภัยบางประเภทร่วมกันได้

- เมษายน 2544 มีการเปิดเสรีการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ผ่านตัวแทนของบริษัทประกันวินาศภัย และอนุญาตให้ธนาคารสามารถขายผลิตภัณฑ์ประกันภัยบางประเภทได้แก่ ประกันอัคคีภัยระยะยาว (Long-Term Fire Insurance) ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับสินเชื่อที่อยู่อาศัย (Housing Loans), ประกันภัยการจ่ายชดเชยรายได้ระยะยาว และการประกันชีวิตเพื่อสินเชื่อ (Credit Life Insurance) ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับสินเชื่อที่อยู่อาศัย และการประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล กรณีเดินทางต่างประเทศ (Overseas Travelers' Personal Accident Insurance)

- กรกฎาคม 2544 มีการเปิดเสรีตลาด

ประกันภัยให้บริษัทประกันภัยสามารถเข้ามาทำตลาดผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับ Medical Insurance ร่วมกับบริษัทประกันชีวิตได้

ด้านผลิตภัณฑ์ประกันภัย (Insurance Products)

- ตุลาคม 2544 กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับ (Compulsory Automobile Liability Insurance: CALI) สำหรับรถจักรยานยนต์ขนาดเล็กได้เริ่มเปิดจำหน่ายที่ทำการไปรษณีย์ต่างๆ

ด้านการคุ้มครองผู้เอาประกันภัย (Policyholders Protection)

- มีนาคม 2544 มาตรการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน 100% (Transitional Measure 100% Indemnification) ระหว่างบริษัทสมาชิกของ Policyholders Protection Corporation ล้มสุดลง

- พฤศจิกายน 2544 Taisei Fire เริ่มต้นกระบวนการปรับเปลี่ยนโครงสร้างองค์กร (Reorganization)

ด้านการควบรวมและเข้ารวมกันของกิจการ (Merger & Consolidation)

การควบรวมกิจการของบริษัทประกันภัยขนาดกลาง-เล็ก เริ่มเกิดขึ้นในปีนี้ ซึ่งเป็นช่วงที่ล้มสุดแผนปฏิรูปภาคการเงิน

- เมษายน 2544 Dai-Tokyo Fire ร่วมทุนกับ Chiyo Fire และเปลี่ยนชื่อเป็น Aioi, Koa Fire ร่วมทุนกับ Nippon Fire และเปลี่ยนชื่อเป็น NIPPONKOA และในปีถัดมา (เมษายน 2545) NIPPONKOA ก็ควบรวมกิจการกับ Taiyo Fire, Dowa Fire ร่วมทุนกับ Nissay General และเปลี่ยนชื่อเป็น Nissay Dowa General

- ตุลาคม 2544 Mitsui Marine ร่วม

ทุนกับ Sumitomo Marine และเปลี่ยนชื่อเป็น Mitsui Sumitomo Insurance

ช่วงที่ 6 (พ.ศ. 2545-2548) ความคืบหน้าในการควบรวมกิจการกันและการเปิดเสรี (Further Consolidation and Liberalization)

ด้านกฎหมายและระบบงานที่เกี่ยวข้อง (Law & Systems)

- มกราคม 2546 มีการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับข้อมูลแสดงตนของลูกค้า ซึ่งจัดเก็บโดยสถาบันการเงินต่างๆ (Law on Customer Identification by Financial Institutes)

- เมษายน 2548 มีการบังคับใช้กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (Personal Information Protection Law) โดยสมบูรณ์

ด้านการผ่อนปรนกฎระเบียบในการเข้าตลาด (Deregulation of Market Entry)

- ตุลาคม 2545 ขยายประเภทการประกันภัยที่ธนาคารพาณิชย์สามารถเป็นผู้จำหน่ายได้ ดังนี้ ประกันเงินสำรองเลี้ยงชีพส่วนบุคคล (Personal Pension Insurance), ประกันออมทรัพย์ เช่น การออมในรูปของสินทรัพย์ (Assets Formation), ประกันอัคคีภัยระยะยาว (Long-Term Fire Insurance) ที่ครอบคลุมทรัพย์สินของอาคารที่เป็นร้านค้าและที่อยู่อาศัย, ประกันการจ่ายชดเชยรายได้ (Income Indemnity Insurance) และประกันชีวิตเพื่อสินเชื่อ (Credit Life Insurance) ที่ครอบคลุมทรัพย์สินของอาคารที่เป็นร้านค้าและที่อยู่อาศัย

ด้านผลิตภัณฑ์ประกันภัย (Insurance Products)

- เมษายน 2545 ปรับปรุงระบบการรับประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับ (CALI) กล่าวคือ ยกเลิกการเอาประกันภัยต่อไปยังภาครัฐ มี

การจัดตั้งหน่วยงานดูแลข้อพิพาท-รับเรื่องร้องเรียนโดยเฉพาะ และมีการเพิ่มข้อจำกัดความรับผิดชอบบุคคลภายนอก กรณีทุพพลภาพถาวรให้มากขึ้น

ด้านการควบรวมและเข้ารวมกันของกิจการ (Merger & Consolidation)

- เมษายน 2545 มีการควบรวมกิจการของ Tokio Marine และ Nichido Fire เข้าด้วยกัน ภายใต้การบริหารงานของ Millea Holdings

- กรกฎาคม 2545 Nissan Fire ร่วมทุนกับ Yasuda Fire และเปลี่ยนชื่อเป็น Sompo Japan โดยก่อนหน้านี้ Yasuda Fire ได้ประกาศควบรวมกิจการกับ Daiichi P&C เมื่อเดือนเมษายน 2545 และต่อมาในเดือนธันวาคม 2545 Sompo Japan ก็ประกาศควบรวมกิจการกับ Taisei Fire

หน่วยงานที่เป็นกลไกขับเคลื่อนตลาดเสรี

จากลำดับเหตุการณ์ของการเปิดเสรี

ธุรกิจประกันภัยของตลาดประกันวินาศภัยในญี่ปุ่นช่วงต้น จะพบว่าการจัดตั้งหน่วยงานอิสระเพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลธุรกิจประกันภัย และการปฏิรูป Rating Organization นับเป็นกลไกหนึ่งที่ญี่ปุ่นนำมาใช้เพื่อให้กระบวนการของการเปิดเสรีธุรกิจประกันภัย สามารถดำเนินไปได้อย่างราบรื่น โดยในปี พ.ศ. 2541 เป็นปีที่มีการจัดตั้งหน่วยงานอิสระ คือ FSA (Financial Supervisory Agency) ขึ้น เพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลธุรกิจประกันภัย รวมถึงสถาบันการเงินอื่นๆ ซึ่ง FSA จะเป็นผู้พิจารณาออกหรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต ประกันวินาศภัย รวมถึงการอนุมัติผลิตภัณฑ์ประกันภัยใหม่ๆ ตลอดจนการสั่งให้บริษัทประกันภัยหยุดรับประกันภัยชั่วคราวแล้วแต่กรณี

นอกจากนี้ การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายธุรกิจประกันภัย ทำให้มีการยกเลิกข้อผูกพันที่บริษัทประกันภัยจะต้องใช้พิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยที่คำนวณโดย Rating Organization ส่งผลให้บทบาทหน้าที่ของ Rating Organization ที่มีอยู่แต่เดิมเปลี่ยนแปลงไปด้วย กล่าวคือ

Rating Organization ได้หันมาคำนวณเฉพาะต้นทุนความเสียหายอ้างอิง (Reference Loss Cost) สำหรับการประกันอัคคีภัย การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล การประกันสุขภาพ และการประกันภัยรถยนต์ภาคสมัครใจ เท่านั้น ส่วนการประกันภัยรถยนต์ภาคบังคับ และการประกันภัยแผ่นดินไหวนั้น ยังคงคำนวณอัตราเบี้ยประกันภัยมาตรฐาน (Standard Premium Rate) อยู่

ที่สำคัญ เมื่อญี่ปุ่นมีการเปิดเสรีอัตราเบี้ยประกันภัยแล้ว ภารกิจหลักของ Rating Organization นอกเหนือจากด้านการคำนวณต้นทุนความเสียหายอ้างอิง (Reference Loss Cost) ให้แก่อุตสาหกรรมแล้ว Rating Organization ก็ยังให้บริการด้านคลังข้อมูล (Data Bank) และบริการให้คำปรึกษา ทำให้เกิดการถ่ายทอด Know-How เกี่ยวกับวิธีการทางคณิตศาสตร์ประกันภัย (Actuarial Methodology) ไปสู่บริษัทประกันภัยต่างๆ ด้วย

กลไกคุ้มครองผู้เอาประกันภัยภายใต้ตลาดเสรี

ในแง่บทบาทของภาครัฐ กลไกการคุ้มครองผู้ทำประกันภัยภายหลังการเปิดเสรีธุรกิจประกันภัยนั้นถือเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งในญี่ปุ่น FSA ในฐานะหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับดูแลธุรกิจประกันภัยและสถาบันการเงิน ได้เข้ามาทำหน้าที่ดังกล่าวแทนกระทรวงการคลังหลังการเปิดเสรี โดยมีการออกมาตรการเพื่อคุ้มครองผู้ทำประกันภัยไว้ 3 มาตรการด้วยกัน คือ

มาตรการแรก คือ มาตรการ Early Correction Measure ซึ่งเป็นการวางกรอบคุ้มครองผู้เอาประกันภัย โดยภาครัฐได้เข้ามากำกับดูแลเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหาย

จากการบริหารงานผิดพลาดของบริษัทประกันภัย ในกรณีที่ส่วนเหลือมทรัพย์สินเหนือหนี้สิน (Solvency Margin) ของบริษัทต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด FSA จะใช้มาตรการนี้เพื่อฟื้นฟูการบริหารงานของบริษัทให้กลับมามีความมั่นคงโดยเร็วที่สุด เพื่อลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นให้เหลือน้อยที่สุด

มาตรการที่สอง คือ การจัดตั้ง Non-Life Insurance Policyholders Protection Corporation System ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายธุรกิจประกันภัย โดยจะดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้เอาประกันภัยในรูปแบบต่างๆ กรณีบริษัทประกันภัยล้มละลาย อาทิ การโอนย้ายกรมธรรม์ไปยังบริษัทที่เสนอให้ความช่วยเหลือ แต่หากไม่มีบริษัทใดเสนอเข้ามา หน่วยงานนี้ก็จะเป็นผู้รับโอนกรมธรรม์ไว้เอง นอกจากนี้ ยังมีการสนับสนุนงบประมาณในการจ่ายค่าสินไหมทดแทนอีกด้วย

มาตรการสุดท้าย คือ การบังคับใช้กฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอีก 2 ฉบับ ได้แก่ กฎหมายกรมธรรม์สำหรับผู้เอาประกันภัย และกฎหมายว่าด้วยการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ทางการเงิน ซึ่งกรมธรรม์ต่างๆ ของการประกันวินาศภัยอยู่ภายใต้กฎหมายเหล่านี้ โดยจะให้ความคุ้มครองผู้ทำประกันภัย กรณีไม่ได้รับค่าอธิบายที่เป็นสาระสำคัญอย่างถูกต้องครบถ้วน ขณะที่กำลังจำหน่ายผลิตภัณฑ์และมีการตกลงทำสัญญาประกันภัย

บทส่งท้าย

กว่าที่ประเทศญี่ปุ่นจะประสบความสำเร็จและยืนหยัดอยู่ได้ในธุรกิจประกันภัยหลังการเปิดเสรีฯ นั้น จะเห็นได้ว่าญี่ปุ่นได้มีการศึกษาในเรื่องนี้และวางแผนงานในการดำเนินงาน

ระยะยาวอย่างรอบคอบและเป็นลำดับขั้นตอน ตั้งแต่การศึกษาและปรับปรุงกฎหมายให้รองรับการเปิดเสรีฯ, การจัดตั้งและปรับปรุงหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การจัดตั้ง FSA และการปรับปรุงบทบาทหน้าที่ของ Rating Organization, การยกเลิกพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัย ฯลฯ

การจัดตั้งและปรับปรุงบทบาทหน้าที่ของ Rating Organization นั้นเป็นกลไกสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้ญี่ปุ่นสามารถเปิดเสรีธุรกิจประกันภัยได้อย่างราบรื่น สำหรับประเทศไทยของเรา ณ วันนี้ สำนักงานอัตรารเบี้ยประกันวินาศภัยหรือ Rating Bureau ได้รับการจัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมด้านหนึ่งของอุตสาหกรรมประกันวินาศภัยในการเปิดเสรีอัตรารเบี้ยประกันภัย รวมทั้งการเปิดเสรีธุรกิจประกันภัยที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตแล้ว แต่ในอนาคตข้างหน้ากว่าจะถึงเวลาของการเปิดเสรีดังกล่าว เราเชื่อว่ายังคงมีอีกหลายเรื่องที่จะต้องดำเนินการเพื่อเตรียมความพร้อม ดังเช่นที่ญี่ปุ่นได้เตรียมพร้อมและเดินนำหน้าเราไปแล้วในเรื่องนี้...

ข้อมูลอ้างอิง:

- The General Insurance Association of Japan, Fact Book 2005-2006 General Insurance in Japan, February 2007.

- กิตติ ประเสริฐสุข, การเปิดเสรีภาคการเงินของญี่ปุ่น: กรณีธุรกิจประกันภัยและกองทุนเพื่อการลงทุน, ญี่ปุ่นศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ฉบับ 2/2547.

การบริหารความเสี่ยง และเงินกองทุน

(Risk and Capital Management—Part I)

เงินกองทุน หมายถึง ทรัพย์สินส่วนที่เกินกว่าหนี้สินของบริษัทประกันภัยตามราคาประเมินทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัท เงินกองทุนเป็นปัจจัยสำคัญต่อการประกอบธุรกิจประกันภัย ความเพียงพอของเงินกองทุนหรือการดำรงเงินกองทุนในระดับที่เหมาะสม จะช่วยให้บริษัทประกันภัยสามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ในอนาคต

การบริหารความเสี่ยงและเงินกองทุนเป็นแนวคิดซึ่งเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของการบริหารความเสี่ยงและเงินกองทุนเข้าด้วยกัน โดยใช้ความเพียงพอของเงินกองทุนเป็นตัววัดความเสี่ยงขององค์กร ความเพียงพอของเงินกองทุนหมายถึงจำนวนเงินกองทุนขั้นต่ำที่

บริษัทควรดำรงไว้เพื่อให้เกิดความมั่นคงในการดำเนินงานและลดโอกาสในการล้มละลายของบริษัท การคำนวณเงินกองทุนขึ้นอยู่กับพื้นฐานของการประเมินความเสี่ยงประเภทต่างๆ ซึ่งบริษัทมีอยู่จากการดำเนินธุรกิจประกันภัย

การบริหารความเสี่ยงและเงินกองทุนที่มีประสิทธิภาพจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่องค์กรในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการช่วยพัฒนาแนวคิดเกี่ยวกับความเสี่ยงและต้นทุนของความเสี่ยงที่มีต่อองค์กร การนำความต้องการของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ มาประกอบในการสร้างกรอบการบริหารความเสี่ยง การเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรซึ่งให้ความสำคัญต่อการรับรู้ต่อความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น การกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ที่ก่อให้เกิดกำไรเพิ่มขึ้น การจัดสรรทรัพยากรและเงินทุนของบริษัทอย่างมีประสิทธิภาพ และการเพิ่มขีดความสามารถในการกำหนดระดับเงินกองทุนของบริษัท

แนวคิดความเพียงพอของเงินกองทุนได้ถูกนำมาใช้ทั้งในธุรกิจการให้บริการทางการเงิน ทั้งการธนาคารและการประกันภัยอย่างแพร่หลาย เนื่องจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในบริษัท

* สาขาวิชาเอกวิทยาการประกันภัยและการบริหารความเสี่ยง คณะสถิติประยุกต์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA)

ประกันภัยไม่ว่าจะเป็นผู้เอาประกันภัย ผู้กำกับดูแล เจ้าหนี้ หน่วยงานจัดอันดับความน่าเชื่อถือ ผู้ถือหุ้น หรือผู้บริหารของบริษัทประกันภัยนั้นมีส่วนได้ส่วนเสียในบริษัทประกันภัยที่แตกต่างกันออกไป จึงทำให้ระดับความเสี่ยงและความเพียงพอของเงินกองทุนในมุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเหล่านี้แตกต่างกันไปด้วย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียบางกลุ่มจะให้ความสำคัญกับระดับเงินกองทุนซึ่งจะทำให้บริษัทดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีการเจริญเติบโตในอัตราที่สูง ในขณะที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มอื่นอาจให้ความสำคัญกับระดับเงินกองทุนซึ่งจะทำให้บริษัทประกันภัยสามารถรักษาสภาพคล่องและมีความสามารถในการจ่ายค่าสินไหมทดแทนและภาระผูกพันที่มีอยู่ ดังนั้น การดำเนินการและวิธีการคำนวณเงินกองทุนซึ่งใช้โดยธนาคาร บริษัทประกันภัย บริษัทจัดอันดับความน่าเชื่อถือ และหน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแลธุรกิจประกันภัยจึงแตกต่างกันออกไป

โดยทั่วไปแล้ว เงินกองทุนสามารถจำแนกออกได้เป็น 3 ประเภทคือ เงินกองทุนตามกฎหมาย (Regulatory Capital) เงินกองทุนทางเศรษฐศาสตร์ (Economic Capital) และ เงินกองทุนตามบริษัทจัดอันดับความน่าเชื่อถือ

(Rating Agency Capital) สำหรับในฉบับนี้ จะได้กล่าวถึงเงินกองทุนตามกฎหมาย ส่วนเงินกองทุนอีก 2 ประเภทจะได้อธิบายในฉบับถัดไป

เงินกองทุนตามกฎหมาย (Regulatory Capital)

เงินกองทุนตามกฎหมาย หมายถึง เงินกองทุนที่บริษัทประกันภัยต้องดำรงไว้ตามหลักเกณฑ์ พระราชบัญญัติ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจประกันภัย สำหรับหลักเกณฑ์การดำรงเงินกองทุนที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนั้นเป็นไปตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 มาตรา 37 ที่กำหนดให้บริษัทประกันวินาศภัยต้องดำรงไว้ซึ่งเงินกองทุนตลอดเวลาที่ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของเบี้ยประกันภัยสุทธิปีที่ผ่านมา แต่จะต้องไม่ต่ำกว่าสามสิบล้านบาท

กรมการประกันภัยได้วางกรอบแผนแม่บทของการดำรงเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยง (Risk-Based Capital) หรือ RBC เพื่อให้กฎเกณฑ์การดำรงเงินกองทุนมีความทันสมัย เป็นมาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับในระดับสากล โดยกำหนดให้บริษัทประกันภัยเริ่มคำนวณเงินกองทุนที่ต้องดำรงไว้ตามหลักเกณฑ์

ใหม่ในปี พ.ศ. 2551 ส่วนช่วงปี พ.ศ. 2552-พ.ศ. 2554 จะเป็นช่วงเวลาของบริษัทประกันภัยใช้ปรับตัวและเตรียมการเพิ่มทุนเพื่อให้มีการดำรงเงินกองทุนตามแนวทางใหม่ในปี พ.ศ. 2555

การดำรงเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยงนี้ยังสอดคล้องกับแนวทางที่สมาคมผู้กำกับดูแลธุรกิจประกันภัยนานาชาติ (International Association of Insurance Supervisors หรือ IAIS) ใช้ในการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยสำหรับนายทะเบียนประกันภัยในประเทศต่างๆ สมาคมผู้กำกับดูแลธุรกิจประกันภัยนานาชาติ ต้องการให้ประเทศที่เป็นสมาชิกรวมทั้งประเทศไทยมีการบังคับใช้มาตรการดำรงเงินกองทุนที่ขึ้นกับสถานการณ์ความเสี่ยงในแต่ละประเทศ โดยกำหนดในหลักการกว้างๆ 14 ข้อ เพื่อให้นำไปปรับใช้ตาม

ความเหมาะสม การกำหนดจำนวนเงินกองทุนขั้นต่ำควรจะพิจารณาถึงความเสี่ยงประเภทต่างๆ ที่บริษัทประกันวินาศภัยให้ความคุ้มครองอย่างไรก็ตาม เงินกองทุนนี้ไม่ควรจะนำมาใช้ในการชดเชยต่อความผันผวนปกติที่สามารถคาดการณ์ได้หรือค่าใช้จ่ายในการจัดตั้งบริษัทใหม่ บริษัทประกันวินาศภัยจะต้องนำความเสี่ยง 5 ด้าน คือ 1) ความเสี่ยงด้านการประกันภัย 2) ความเสี่ยงด้านการเปลี่ยนแปลงราคาและอัตราดอกเบี้ยจากความผันผวนของธุรกิจที่บริษัทประกันนำเงินไปลงทุน 3) ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง เงินสดที่อาจมีไม่เพียงพอ 4) ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน และ 5) ความเสี่ยงด้านเครดิต มาคำนวณเพื่อหาสัดส่วนการดำรงเงินกองทุนของตนเอง

สำหรับบริษัทประกันวินาศภัยที่มีระดับเงินกองทุนไม่เป็นไปตามเกณฑ์นั้น กรมการ

ประเภทของแบบจำลอง		ชื่อแบบจำลอง	ผู้สนองแบบจำลอง	ปีที่เริ่มใช้
No Model		Fair Insurance Code, Insurance Companies Act	นิวซีแลนด์	2544, 2537
Static Factor Models	Not Risk-Based	Solvency I	EU	2547
		Insurance Reform Act	ออสเตรเลีย	2516
		General Insurance Reform Act	ออสเตรเลีย	2544
	Risk-Based	Risk-Based Capital Standards	สหรัฐอเมริกา	2537
		Solvency Margin Standard	ญี่ปุ่น	2539
		Financial Analysis Solvency Tools	สหรัฐอเมริกา	2537
		German Insurance Association	เยอรมัน	2548
Dynamic Cash-Flow Based Models	Scenario Based	Stress Testing	เยอรมัน	2545
		Financial Assessment Framework	เนเธอร์แลนด์	2548
Combination of Static Factor Models and Dynamic Cash-Flow-Based Models		Enhanced Capital Requirement, Individual Capital Assessment	อังกฤษ	2547
		Swiss Solvency Test	สวิตเซอร์แลนด์	2549

ที่มา: Eling, Schmeiser, and Schmit, 2006.

ประกันภัยได้เสนอทางเลือกให้กับบริษัทเหล่านี้ โดย 1) การเพิ่มทุน 2) การควบรวมกิจการ 3) การหาผู้ร่วมทุนรายใหม่ที่มีศักยภาพในการระดมทุนและมีความเชี่ยวชาญด้านการประกันภัย 4) การแปลงสภาพจากบริษัทจำกัดเป็นบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อเปิดง่ายต่อการระดมทุน และ 5) การคืนใบอนุญาตหรือขายใบอนุญาต สำหรับระบบการกำกับดูแลความมั่นคงทางการเงินของบริษัทประกันภัยในต่างประเทศนั้นจะมีความแตกต่างกันออกไปดังแสดงในตาราง ในที่นี้จะได้กล่าวถึงการกำกับดูแลความมั่นคงของประเทศสหรัฐอเมริกา

สมาคมนายทะเบียนประกันภัยของสหรัฐอเมริกา (National Association of Insurance Commissioners หรือ NAIC)

เนื่องจากบริษัทประกันภัยในประเทศสหรัฐอเมริกาถูกกำกับดูแลโดยนายทะเบียนประกันภัยของแต่ละมลรัฐที่บริษัทประกันภัยดำเนินการอยู่ ดังนั้น นายทะเบียนประกันภัยจึงมีหน้าที่ในการตรวจสอบความมั่นคงของบริษัทประกันภัยที่ดำเนินงานอยู่ในมลรัฐของตน สมาคมนายทะเบียนประกันภัยของสหรัฐอเมริกาเป็นองค์กรที่ไม่หวังผลกำไรที่ตั้งขึ้นมาในปี พ.ศ. 2414 โดยประกอบด้วยสมาชิกที่เป็นนายทะเบียนประกันภัยของแต่ละมลรัฐทั้ง 50 มลรัฐ รวมทั้ง District of Columbia และผู้กำกับดูแลธุรกิจประกันภัยใน 4 อาณาเขตของสหรัฐอเมริกา อันได้แก่ American Samoa กวม เปอร์โตริโก และหมู่เกาะเวอร์จิน

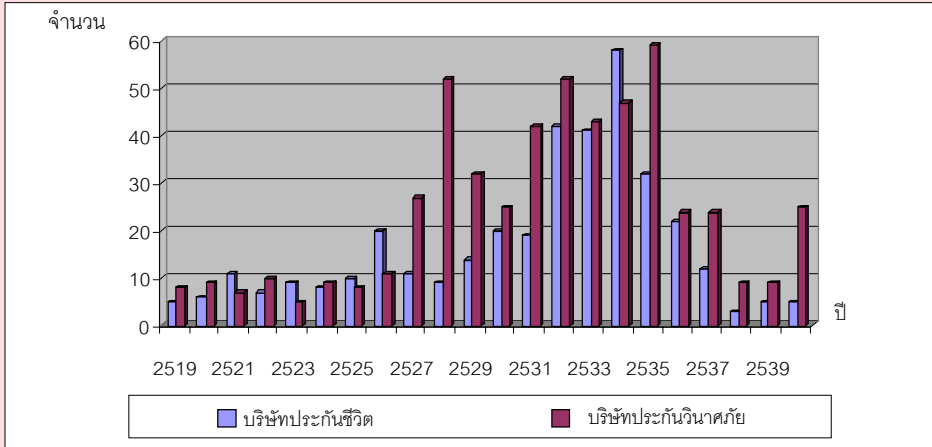
สมาคมนายทะเบียนประกันภัยของสหรัฐอเมริกามีพันธกิจในการช่วยเหลือนายทะเบียนประกันภัยในแต่ละรัฐ ดังนี้คือ 1) ปกป้องผลประโยชน์ของสาธารณชนและ

ผู้เอาประกันภัย ส่งเสริมการแข่งขันในธุรกิจประกันภัย และดูแลให้ผู้เอาประกันภัยได้รับการปฏิบัติอย่างเสมอภาคและยุติธรรม 2) ส่งเสริมความน่าเชื่อถือ ความมั่นคง และความแข็งแกร่งทางการเงินของบริษัทประกันภัย และ 3) ส่งเสริมและพัฒนากำกับดูแลธุรกิจประกันภัย สมาคมนายทะเบียนประกันภัยของสหรัฐอเมริกามีบทบาทเป็นผู้ประสานงานและช่วยเหลือการเสริมสร้างความมั่นคงของบริษัทประกันภัยในรูปแบบต่างๆ ดังนี้

1. การเป็นศูนย์สารสนเทศของบริษัทประกันภัยและมีเครือข่ายคอมพิวเตอร์ซึ่งสามารถเข้าถึงข้อมูลการประกันภัยในทุกมลรัฐ
2. การวิเคราะห์และแจ้งให้ผู้กำกับดูแลทราบถึงสภาพของบริษัทประกันภัย
3. การประสานงานเกี่ยวกับการตรวจสอบและการเข้าจัดการบริษัทประกันภัยที่มีฐานะทางการเงินไม่มั่นคง
4. การสร้างและรับรองมาตรฐานการกำกับดูแลทางการเงินขั้นต่ำ
5. การสรรหาผู้เชี่ยวชาญด้านการเงิน

จำนวนบริษัทประกันภัยของสหรัฐอเมริกาที่ล้มละลายในช่วงปี พ.ศ. 2519 – พ.ศ. 2540

ที่มา: A.M.Best และ NAIC

การประกันภัยต่อ คณิตศาสตร์ประกันภัย กฎหมาย คอมพิวเตอร์ และเศรษฐศาสตร์ให้กับหน่วยงานที่กำกับดูแลการประกันภัยในแต่ละรัฐ

6. การประเมินค่าสินทรัพย์ต่างๆ ที่บริษัทประกันภัยถือครองอยู่

7. การวิเคราะห์และแสดงรายการบริษัทประกันภัยที่ดำเนินงานอยู่

8. การพัฒนากฎระเบียบการรายงานผลการเงินและการบัญชีของบริษัทประกันภัยให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

9. การให้การศึกษาและการอบรมแก่พนักงานในหน่วยงานที่กำกับดูแลธุรกิจประกันภัย

10. การออกกฎหมายและการประสานงานนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัย

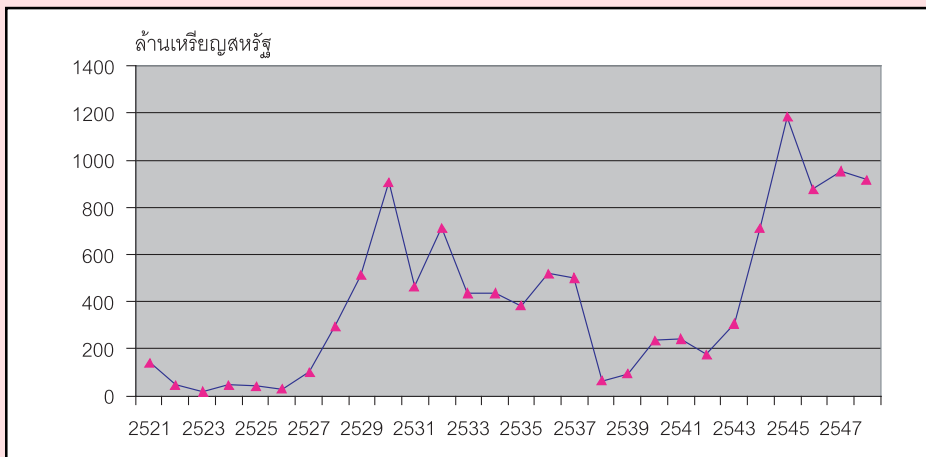
11. การทำวิจัยและให้บริการข้อมูลเกี่ยวกับการประกันภัยแก่ผู้กำกับดูแล ผู้ออกกฎหมายของแต่ละมลรัฐ สภาผู้แทนราษฎร หน่วยงานของรัฐบาล ผู้กำกับดูแลธุรกิจประกันภัยในต่างประเทศ ตลอดจน जन สาธารณชน

ถึงแม้ว่าทะเบียนประกันภัยจะสร้างกฎเกณฑ์เพื่อช่วยส่งเสริมความมั่นคงของบริษัทประกันภัยแล้วก็ตาม การล้มละลายของ

บริษัทประกันภัยก็ยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง สาเหตุหลักของการล้มละลายมีผลมาจาก 1) การกำหนดอัตราเบี้ยประกันภัยที่ต่ำเกินไป เนื่องมาจากการแข่งขันที่รุนแรงในช่วง Soft markets 2) การได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนที่ต่ำเป็นระยะเวลานาน 3) การเพิ่มขึ้นของความสูญเสีย และ 4) เงินสำรองที่ไม่เพียงพอ ดังจะเห็นได้จากการล้มละลายของบริษัทประกันวินาศภัยในช่วงปี พ.ศ. 2527 เป็นต้นมา ซึ่งเป็นผลมาจากการมธรรมมีความรับผิดชอบสำหรับผลิตภัณฑ์ซึ่งเป็นความรับผิดชอบของผู้ผลิตหรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อผู้บริโภคหรือสาธารณชน

ในกรณีที่บริษัทประกันวินาศภัยในแต่ละมลรัฐเกิดการล้มละลายนั้น แต่ละมลรัฐจะมีกลไกในการจ่ายค่าสินไหมทดแทนอันเนื่องมาจากการล้มละลายของบริษัทประกันวินาศภัยที่คล้ายคลึงกัน นิวยอร์กเป็นมลรัฐใช้ระบบการเก็บเงินล่วงหน้า (Pre-assessment System) ซึ่งเป็นการบังคับให้บริษัทประกันวินาศภัยจ่ายเงินล่วงหน้าเข้ากองทุนที่จะใช้จ่ายหากเกิดการล้มละลายของบริษัทประกันวินาศภัยใดๆ ส่วน

มูลค่า Guarantee Fund Net Assessments ในช่วงปี พ.ศ. 2521 – พ.ศ. 2548

ที่มา: National Conference of Insurance Guaranty Funds และ National Organization of Life and Health Insurance Guaranty Associations

ในมลรัฐอื่นๆ จะใช้ระบบการเก็บเงินภายหลังการเกิดการล้มละลาย (Post-assessment System) ซึ่งเป็นการจัดตั้ง Insurance Guaranty Associations หรือที่เรียกว่า Guarantee Funds ขึ้น หากเกิดการล้มละลายของบริษัทประกันวินาศภัยในมลรัฐนั้น บริษัทประกันวินาศภัยที่ยังดำเนินการอยู่จะต้องชำระเงินเข้ากองทุนนี้ตามสัดส่วนของธุรกิจประกันภัยที่มีอยู่ในมลรัฐนั้น บริษัทประกันวินาศภัยใดที่ต้องการจะได้ใบอนุญาตในการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในแต่ละมลรัฐจะต้องเป็นสมาชิกของ Guarantee Funds นี้

การล้มละลายของบริษัทประกันวินาศภัยในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมามีแนวโน้มลดลง การลดลงของจำนวนของบริษัทที่ล้มละลายและจำนวนบริษัทที่มีปัญหาทางการเงินในระยะหลังนั้น เป็นผลมาจากความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่เพิ่มมากขึ้นเนื่องมาจากการลดลงของการเกิดพายุเฮอริเคนที่รุนแรง ระดับเงินสำรองของบริษัทที่อยู่ในระดับสูงชัน และการให้ความสำคัญกับการบริหารความเสี่ยง

องค์กรที่เพิ่มมากขึ้นนั่นเอง

สมาคมนายทะเบียนประกันภัยของสหรัฐอเมริกาได้พัฒนาระบบการตรวจสอบความมั่นคงทางการเงินของบริษัทประกันภัยซึ่งเป็นที่แพร่หลาย 3 ระบบ คือ

- 1) The Insurance Regulatory Information System (IRIS) Ratio System
- 2) The Financial Analysis Solvency Tools (FAST) System
- 3) The Risk-Based Capital (RBC) System

ถึงแม้ระบบการตรวจสอบความมั่นคงทางการเงินของบริษัทประกันภัยเหล่านี้จะถูกพัฒนาขึ้นมาในระยะเวลาที่ต่างกันและมีประเด็นที่ให้ความสำคัญแตกต่างกัน แต่ระบบทั้งสามนี้ถูกออกแบบมาให้ดำเนินการไปพร้อมกันมากกว่าจะเป็นการดำเนินการแบบระบบเดียว

The Insurance Regulatory Information System (IRIS) Ratio System

ระบบ IRIS Ratio เป็นระบบพื้นฐาน

ของการวิเคราะห์ความมั่นคงทางการเงินของบริษัทประกันภัยซึ่งเก่าแก่ที่สุด IRIS Ratios เป็นอัตราส่วนทางการเงินต่างๆ ที่นายทะเบียนประกันภัยใช้ในการวิเคราะห์บริษัทประกันภัย โดยนายทะเบียนประกันภัยจะนำข้อมูลจากรายงานประจำปีที่ได้รับจากแต่ละบริษัทมาคำนวณหาอัตราส่วนทางการเงินเหล่านี้ นายทะเบียนประกันภัยจะกำหนดค่ามาตรฐานของ IRIS Ratios แต่ละตัว แต่ไม่ได้กำหนดค่ามาตรฐานของ IRIS Ratios สำหรับแต่ละบริษัทประกันภัย ผลของการคำนวณอัตราส่วน IRIS Ratios จะเป็นข้อมูลซึ่งเปิดเผยต่อสาธารณะ IRIS Ratios สำหรับบริษัทประกันวินาศภัยมีทั้งหมด 12 อัตราส่วน ดังนี้

1. Gross Premiums Written to Policyholders Surplus
2. Net Premiums Written to Policyholders Surplus
3. Change in Net Writings
4. Surplus Aid to Policyholders Surplus
5. Two-Year Overall Operating
6. Investment Yield
7. Change in Policyholders Surplus
8. Liabilities to Liquid Assets
9. Gross Agents Balances to Policyholders Surplus
10. One-Year Reserve Development to Policyholders Surplus
11. Two-Year Reserve Development to Policyholders Surplus
12. Estimated Current Reserve Deficiency to Policyholders Surplus

The Financial Analysis Solvency Tools (FAST) System

เนื่องจาก IRIS Ratios เป็นอัตราส่วนที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการทำกำไรของบริษัท สภาพคล่อง และเงินสำรองของบริษัท แต่ไม่ได้เป็นตัวที่จะบ่งชี้ให้เห็นถึงสภาวะของการล้มละลายของบริษัทในอนาคต กลุ่มนักวิเคราะห์และผู้ตรวจสอบของแต่ละมลรัฐจึงต้องใช้ข้อมูลทางการเงินอื่นๆ ประกอบกัน ระบบ FAST ซึ่งเป็นระบบการให้คะแนนเกี่ยวข้องกับ การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน คล้ายกับ IRIS Ratios แต่ระบบการให้คะแนนนี้จะใช้อัตราส่วนทางการเงินที่เรียกว่า FAST Ratios ซึ่งครอบคลุมมากกว่าและมีการให้คะแนนกับแต่ละอัตราส่วน การให้คะแนนจะขึ้นกับระดับความมั่นคงของบริษัทที่ได้จากการวิเคราะห์ที่อัตราส่วนเหล่านี้ ผลการวิเคราะห์อัตราส่วนและคะแนนที่ให้อาจถูกปิดเป็นความลับ มีแต่นายทะเบียนประกันภัยของแต่ละรัฐและบุคลากรที่ได้รับอนุญาตเท่านั้นที่มีสิทธิ์ในการเข้าถึงข้อมูลเหล่านี้ ระบบการให้คะแนนจะถูกประเมินและปรับปรุงทุกปีตามความเหมาะสม Fast Ratios สำหรับบริษัทประกันวินาศภัยมีดังนี้

1. Investment Yield Deviation
2. Change in Combined Ratio
3. Gross Expenses and Commissions to Gross Premiums Written
4. Change in Gross Expenses and Commissions
5. Gross Premiums Written to Surplus
6. Net Premiums Written to Surplus
7. Change in Gross Premiums Written

8. Change in Net Premiums Written
9. Surplus Aid to Surplus
10. Reinsurance Recoverable on Paid Losses to Surplus
11. Reinsurance Recoverable on Unpaid Losses to Surplus
12. Reserves to Surplus
13. Two Year Reserve Development to Surplus
14. Affiliated Investments to Surplus
15. Affiliated Receivables to Surplus
16. Miscellaneous Recoverable to Surplus
17. Non Investment Grade Bond Exposure
18. Other Invested Assets to Surplus
19. Change in Liquid Assets
20. Change in Agents Balances
21. Cash Flow from Operations
22. Change in Policyholders Surplus

นอกจากนี้ ยังมีการนำรายงานประจำไตรมาสและรายงานประจำปีของบริษัทประกันภัยมาจัดทำรายงานสรุปเกี่ยวกับสถานะทางการเงินของบริษัทย้อนหลัง 5 ปี รายงานนี้จะแสดงให้เห็นถึงสถานะทางการเงินของบริษัทและอัตราส่วนทางการเงินในปัจจุบัน ตลอดจนข้อมูลของธุรกิจประกันภัยซึ่งใช้ประกอบการวิเคราะห์อีกด้วย รายงานที่จัดทำขึ้นนี้จะช่วยให้ผู้กำกับดูแลวิเคราะห์สาเหตุของความผันผวนต่างๆ ที่เกิดขึ้นตลอดจนช่วยวิเคราะห์แนวโน้มหรือการเปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์ หนี้สิน เงินกองทุน และการดำเนินงานของบริษัท

The Risk-Based Capital (RBC) System

สมาคมนายทะเบียนประกันภัยของสหรัฐอเมริกาได้นำระบบตรวจสอบความมั่นคงทางการเงินซึ่งคำนวณเงินกองทุนบนพื้นฐานของความเสียหาย (Risk-Based Capital - RBC) มาใช้ในปี พ.ศ. 2537 โดยเป็นระบบคำนวณเงินกองทุนที่ใช้ข้อมูลในอดีตและปัจจุบันที่มีอยู่เพื่อให้ได้มาซึ่งเงินกองทุนขั้นต่ำ โดยการคำนวณ ปัจจัยเสี่ยงมาประกอบการพิจารณาเงินกองทุนที่ได้จากการคำนวณนี้เป็นมาตรฐานเงินกองทุนขั้นต่ำตามกฎหมายเท่านั้น ไม่ใช่เป็นเงินกองทุนที่บริษัทประกันภัยจะต้องดำรงไว้เพื่อให้เกิดความมั่นคงและสามารถแข่งขันกับบริษัทอื่นได้ ข้อกำหนดเงินกองทุนบนพื้นฐานของความเสียหายนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะสร้างมาตรฐานการคำนวณระดับความเพียงพอของเงินกองทุน ซึ่ง 1) เกี่ยวข้องกับความเสียหายที่บริษัทมีอยู่ 2) สร้างความมั่นคงให้กับบริษัทประกันภัย 3) สร้างการคำนวณที่เป็นมาตรฐานสำหรับทุกมลรัฐ และ 4) เป็นพื้นฐานในการควบคุมและเข้าจัดการหากระดับเงินกองทุนของบริษัทต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

สมาคมนายทะเบียนประกันภัยของสหรัฐอเมริกาได้แยกสูตรในการคำนวณ RBC สำหรับบริษัทประกันชีวิตและบริษัทประกันวินาศภัยออกจากกัน สูตรในการคำนวณ RBC จะมีการปรับปรุงตามความเสี่ยงใหม่ๆ ที่อาจเกิดขึ้น สูตรการคำนวณ RBC สำหรับบริษัทประกันวินาศภัยเป็นดังนี้

$$R = R_0 + \sqrt{R_1^2 + R_2^2 + R_3^2 + R_4^2 + R_5^2}$$

ปัจจัยเสี่ยง	ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง
R_0	<ul style="list-style-type: none"> ● Investments in insurance affiliates ● Non-controlled assets ● Guarantees for affiliates ● Contingent liabilities
R_1	<ul style="list-style-type: none"> ● Fixed income securities (Cash, Bonds, Bond size adjustment factor, and Mortgage loans) ● Short term investments ● Collateral loans ● Asset concentration adjustment for fixed income securities
R_2	<ul style="list-style-type: none"> ● Equity investments (Common stocks, Preferred stocks, and Real estate) ● Other invested assets ● Aggregate write-ins for invested assets ● Asset concentration adjustment for equity investments
R_3	<ul style="list-style-type: none"> ● Credit risk (Reinsurance recoverable and Other receivables)
R_4	<ul style="list-style-type: none"> ● Reserving risk (Basic reserving risk charge, Offset for loss-sensitive business, Adjustment for claims-made business, Loss concentration factor, and Growth charge for reserving risk)
R_5	<ul style="list-style-type: none"> ● Written premium risk (Basic premium risk charge, Offset for loss-sensitive business, Adjustment for claims-made business, Premium concentration factor, and Growth charge for premium risk)

สูตรที่ใช้ในการคำนวณนี้เป็นฟังก์ชันของความเสียหายประเภทต่างๆ คือ R_0 (ความเสี่ยงเนื่องมาจากการลงทุนในบริษัทในเครือ) R_1 (ความเสี่ยงด้านทรัพย์สินเนื่องมาจากการลงทุนในตราสารหนี้) R_2 (ความเสี่ยงด้านทรัพย์สินเนื่องมาจากการลงทุนในตราสารทุน) R_3 (ความเสี่ยงด้านเครดิต) R_4 (ความเสี่ยงของเงินสำรอง) และ R_5 (ความเสี่ยงของเบี้ยประกัน

ภัย) สูตรนี้เป็นสูตรที่เรียกว่า Covariance Adjustment หรือ Square Root Rule เนื่องจากเป็นการคำนวณโดยการรวมความเสียหายประเภทต่างๆ เข้าด้วยกันโดยการหารากที่สองของผลบวกของแต่ละค่ายกกำลังสอง

บริษัทประกันวินาศภัยจะต้องคำนวณระดับเงินกองทุนบนพื้นฐานของความเสี่ยงตามสูตรที่ได้กำหนดไว้นี้ทุกปีและรายงานผลต่อ

นายทะเบียนประกันภัยในมลรัฐที่ดำเนินธุรกิจอยู่ เพื่อให้ได้มาซึ่ง RBC Ratio ซึ่งเป็นเกณฑ์ในการกำหนดระดับการควบคุม (Authorized Control Level) ดังนี้

1. Company Action Level: CAL (RBC Ratio ตั้งแต่ 150% ถึง 200%)

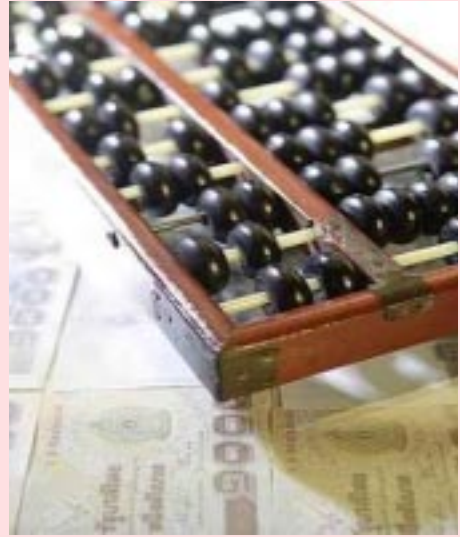
- บริษัทประกันวินาศภัยต้องเตรียมแผนทางการเงินซึ่งวิเคราะห์สถานะซึ่งมีผลต่อสภาพทางการเงินในปัจจุบันของบริษัท และเสนอแนะวิธีการแก้ไข นอกจากนี้ บริษัทยังต้องพยากรณ์สภาพการเงินของบริษัทในอนาคตหากมีการปรับปรุงตามวิธีที่ได้เสนอไป และสภาพการเงินถ้ายังไม่มีการแก้ไข ตามวิธีที่เสนอตลอดจนสมมุติฐานที่ใช้ในการพยากรณ์ ส่งให้นายทะเบียนประกันภัยภายใน 45 วัน

- นายทะเบียนประกันภัยจะทำการพิจารณาแผนและแจ้งผลการพิจารณาให้บริษัททราบต่อไป หากแผนที่ทำไม่ได้รับการเห็นชอบ บริษัทจะต้องทำการปรับปรุงแก้ไขแผนนี้จะส่งให้นายทะเบียนประกันภัยอีกครั้ง หากบริษัทไม่ปฏิบัติตามที่ได้กำหนด บริษัทจะต้องทำตามกฎระเบียบขั้นที่อยู่ถัดลงไป

2. Regulatory Action Level: RAL (RBC Ratio ตั้งแต่ 100% ถึง 150%)

- บริษัทประกันวินาศภัยต้องเตรียมแผนทางการเงินซึ่งวิเคราะห์สถานะซึ่งมีผลต่อสภาพทางการเงินในปัจจุบันของบริษัท และเสนอแนะวิธีการแก้ไข นอกจากนี้ บริษัทยังต้องพยากรณ์สภาพการเงินของบริษัทในอนาคตหากมีการปรับปรุงตามวิธีที่ได้เสนอไป และสภาพการเงินถ้ายังไม่มีการแก้ไข ตามวิธีที่เสนอ ตลอดจนสมมุติฐานที่ใช้ในการพยากรณ์ ส่งให้นายทะเบียนประกันภัยภายใน 45 วัน

- นายทะเบียนประกันภัยจะต้องทำ

การตรวจสอบและวิเคราะห์การบริหารงาน และการดำเนินธุรกิจของบริษัทและแจ้งให้บริษัททราบถึงวิธีการปรับปรุงแก้ไขที่เหมาะสม

3. Authorized Control Level: ACL (RBC Ratio ตั้งแต่ 70% ถึง 100%)

- นอกเหนือจากเกณฑ์ที่ต้องปฏิบัติในระดับสูงกว่าแล้ว นายทะเบียนประกันภัยอาจใช้มาตรการอื่นๆ ที่เหมาะสมประกอบกัน อาทิ การเข้าแทรกแซงการดำเนินงานและประกาศให้มีการควบคุมบริษัท

4. Mandatory Control Level: MCL (RBC Ratio ต่ำกว่า 70%)

- นายทะเบียนประกันภัยอาจประกาศให้มีการควบคุมบริษัท การประกาศให้บริษัทหยุดรับประกันวินาศภัยชั่วคราว หรือการดำเนินการอย่างอื่นแล้วแต่สมควร

ข้อดีของการใช้สูตรคำนวณของ NAIC คือการใช้กฎเกณฑ์ที่มีมาตรฐานแน่นอนตายตัว อย่างไรก็ตาม ยังมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับความเหมาะสมของสูตรคำนวณนี้ กล่าวคือ การพัฒนาสูตรคำนวณของ NAIC นั้นได้รับความ

ช่วยเหลือจากภาครัฐกิจ การกำหนดคะแนน Risk factors ของ NAIC จึงอาจก่อให้เกิดการเอื้อประโยชน์และลดความน่าเชื่อถือลง นอกจากนี้ จะเห็นได้ว่าสูตรคำนวณนี้ยังไม่ได้เป็นตัวพยากรณ์ถึงสถานะทางการเงินหรือการล้มละลายของบริษัทประกันภัยแต่อย่างใด วัตถุประสงค์ของ RBC คือการช่วยระบุบริษัทซึ่งเงินกองทุนต่ำกว่าเกณฑ์ที่ NAIC ได้กำหนดไว้มากกว่าจะเป็นการประเมินความมั่นคงทางการเงิน บริษัทซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์ RBC อาจจะไม่ใช่บริษัทซึ่งใกล้จะล้มละลาย และมีความเป็นไปได้ที่บริษัทซึ่งมีสถานะทางการเงินที่ไม่ดีจะผ่านเกณฑ์ RBC นี้ NAIC ได้ทำการสำรวจพบว่า ในบรรดาบริษัทซึ่งล้มละลายในช่วงปี พ.ศ. 2534 ถึง พ.ศ. 2536 นั้น มีเพียง 15 เปอร์เซนต์ที่ไม่ผ่านเกณฑ์ RBC ในปี พ.ศ. 2533 และบริษัท 58 บริษัทซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์ RBC ในปี พ.ศ. 2534 มีเพียง 6 บริษัทเท่านั้นที่ล้มละลายในระยะเวลาดังกล่าว

นอกจากนี้ ยังมีข้อโต้แย้งในเรื่องของความสมเหตุสมผลและความสม่ำเสมอของการให้คะแนนปัจจัยเสี่ยง ตัวอย่างเช่น Mortgages ถูกให้คะแนนปัจจัยเสี่ยงน้อยทั้งที่มีสภาพคล่องต่ำ ในขณะที่หุ้นสามัญได้รับคะแนนปัจจัยเสี่ยงสูงทั้งที่มีสภาพคล่องสูง นอกจากนี้ ยังมีความไม่สม่ำเสมอของการให้คะแนนปัจจัยเสี่ยงประเภทเดียวกันสำหรับสูตรที่ใช้สำหรับบริษัทประกันชีวิตและบริษัทประกันวินาศภัย ตัวอย่างเช่น การใช้เกณฑ์ 15% สำหรับหุ้นสามัญสำหรับสูตรคำนวณของบริษัทประกันวินาศภัยและเกณฑ์ 30% สำหรับหุ้นสามัญสำหรับสูตรคำนวณของบริษัทประกันชีวิต เป็นต้น

ข้อมูลอ้างอิง:

1. Barth, M.M., 2003, Risk-Based Insurance Solvency Regulation in the U.S., The World Bank Contractual Savings Conference, Washington, D.C.
2. Eling, M., Schmeiser, H., and J.T. Schmit, 2006, The Solvency II Process: Overview and Critical Analysis, Working Paper, The Center for Finance, St. Gallen.
3. Klein, R.B., 2000, Regulating Insurer Solvency in A Brave New World, Center for Risk Management and Insurance Research, Atlanta.
4. KPMG, 2005, Risk and Capital Management: A New Perspective for Insurers.
5. Moss, A., 2006, Building Competitive Advantage Through Risk And Capital Management, The A.M. Best Conference.
6. Painter, R.A., and D. Isaac, 2006, A Multi-Stakeholder Approach to Capital Adequacy, Enterprise Risk Management Symposium Society of Actuaries, Chicago.
7. The National Association of Insurance Commissioners and the Federal Reserve System Joint Troubled Company Subgroup, 2005, A Comparison of the Insurance and Banking Regulatory Frameworks for Identifying and Supervising Companies in Weakened Financial Condition.
8. <http://www.iii.org/media/hottopics/insurance/insolvencies>
9. <http://www.siamturakij.com>

วัฏจักรของเบี้ยประกันภัย

(Insurance Pricing Cycle)

*ปลดปล่อย เว้นคืน วันพบ
ศึกษา รวบรวม ร่วมสร้าง
ไร้จบ ไร้รู้ ไร้ทาง
กระจำนแท้ ดั่งดั่ง ชิงชัย*

ตลาดประกันภัยนั้น มีวัฏจักรของราคาคงเช่นตลาดสินค้าอื่นๆ ในช่วงที่ตลาดอ่อนตัว หรือที่เรียกว่า Soft Market ราคาหรืออัตราเบี้ยประกันภัยในตลาดก็แทบจะพอดิทุนหรือขาดทุน หลังจากนั้นก็จะค่อยๆ ปรับตัวและทำให้ตลาดอยู่ในช่วงที่เรียกว่า Hard Market ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่อัตราเบี้ยประกันภัยในตลาดอยู่ในระดับสูง บริษัทประกันภัยสามารถทำกำไรได้ดีจนถึงจุดคู่แข่งชั้นให้เข้ามาในตลาดมากขึ้น และมีการแข่งขันกันสูง สุดท้ายตลาดก็จะกลับเข้าสู่ช่วง Soft Market อีกครั้ง...

Soft Market นั้นเกิดขึ้นในสภาวะที่ตลาดมีผลกำไรหอมหวาน จนมีผู้เข้ามาแข่งขันในตลาดมากขึ้นจนทำให้เกิดการแข่งขันทางด้านราคา เมื่อมีบริษัทใดบริษัทหนึ่งเริ่มใช้ราคาเป็นเครื่องมือทางการตลาด ก็ย่อมมีบริษัทคู่แข่งใช้วิธีการเช่นเดียวกันตามมา จนกระทั่งทำให้เกิดการแข่งขันทางด้านราคาที่สูงขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อกำไรจากการรับประกันภัยที่ลดลงในงบการเงินของบริษัท และความเพียงพอของเงินสำรองค่าสินไหมทดแทน (Case Reserve Adequacy) ก็อาจเป็นปัญหา นอกจากนี้ ยังส่งผลให้เงินกองทุนของ

¹ สาขาวิชาเอกวิทยาการประกันภัยและการบริหารความเสี่ยง คณะสถิติประยุกต์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA)

² ผู้จัดการฝ่ายคณิตศาสตร์ประกันภัย บริษัท ประกันภัยศรีเมือง จำกัด

บริษัทลดลง และทำให้บริษัทมีความสามารถในการรับประกันภัย (Capacity) ลดลงด้วยเช่นกัน

บริษัทประกันภัยลักษณะดังกล่าวข้างต้น อาจจำเป็นต้องเพิ่มทุน เพื่อให้เงินกองทุนเป็นไปตามกฎหมาย ซึ่งในช่วงนี้เองอาจมีหลายบริษัทที่ต้องออกจากธุรกิจไป เมื่อเป็นเช่นนี้ ตลาดจะมีการปรับตัว โดยการแข่งขันทางด้านราคาจะลดน้อยลง ทำให้ธุรกิจที่ยังคงอยู่เริ่มมีผลการประกอบการที่ดีขึ้น มีกำไรมากขึ้น เงินกองทุนของบริษัทมีมากขึ้น ซึ่งเป็นการเข้าสู่ภาวะ Hard Market (ยกเว้นในบางกรณีที่ตลาดอาจเข้าสู่ภาวะ Hard Market เนื่องจากมหันตภัย) โดยทั่วไปเมื่อถึงจุดสิ้นสุดของระยะ Soft Market ความเพียงพอของเงินสำรองค่าสินไหมทดแทน (Case Reserve Adequacy) จะอยู่ในระดับที่เรียกว่า Marginal Level เมื่อตลาดมีการปรับตัวทางด้านราคาที่สูงขึ้น ในระยะแรกผลกำไรที่ได้จะถูกซึมซับเข้าไปเสริมความแข็งแกร่งให้กับความเพียงพอของเงินค่าสินไหมทดแทน และในที่สุดบริษัทจะแสดงผลกำไรที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรมอื่น เมื่อเป็นเช่นนี้ย่อมดึงดูดนักลงทุน และเงินทุนจะ

ไหลเข้ามาในอุตสาหกรรมนี้อีกครั้ง หลายบริษัทอาจขยายกิจการหรือเพิ่มทุน ในระยะนี้เองเป็นจุดเริ่มต้นของช่วง Soft Market

กลยุทธ์ในการบริหารจัดการกับวัฏจักรของเบี้ยประกันภัย

● รักษาส่วนแบ่งทางการตลาด

กลยุทธ์นี้เป็นการพยายามรักษาส่วนแบ่งทางการตลาดให้อยู่ในระดับที่คงที่ตลอดวัฏจักรนี้ โดยการใช้ราคาตลาดเป็นตัวนำ แน่แน่นอนว่าหากใช้วิธีนี้เราอาจจะทำกำไรส่วนมีกำไรได้ไม่มากเท่าที่ควร และไม่เหมาะสำหรับบริษัทที่จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งคงต้องตอบคำถามนักลงทุนในเรื่องนี้ ส่วนข้อดีนั้นคือ หากบริษัทสามารถรักษารฐานลูกค้าเอาไว้ได้ ย่อมทำให้ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานลดลง แต่ค่าใช้จ่ายที่ลดลงมาได้ อาจจะมีสัดส่วนไม่มากนัก อย่างไรก็ตาม บริษัทอาจใช้ช่องทางการขายใหม่ๆ โดยที่ไม่จำเป็นต้องใช้กลยุทธ์นี้ก็ได้

● รักษาเงินกองทุน

กลยุทธ์นี้เป็นการทำธุรกิจโดยมุ่งทำธุรกิจในส่วนที่มีกำไร ขยายปริมาณน้อยในช่วง Soft Market โดยเน้นการคัดเลือกรับประกัน

ภัยกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่ำและมีอัตรากำไรสูง แต่พยายามขายให้มากที่สุดในช่วง Hard Market เป็นการทำธุรกิจโดยใช้เงินกองทุนของบริษัทเป็นตัวนำ เนื่องจากในภาวะ Soft Market ที่เงินกองทุนของบริษัทลดน้อยลงนั้นจะต้องทำธุรกิจที่ทำให้สามารถหล่อเลี้ยงโครงสร้างหลักของบริษัทไว้ได้ และพยายามสะสมเงินกองทุนเอาไว้ให้มาก เมื่อถึงภาวะ Hard Market บริษัทจะมีข้อได้เปรียบในส่วนของเงินกองทุน อันเป็นการเพิ่มความสามารถในการรับประกันภัยได้มากขึ้นในขณะที่บริษัทคู่แข่งอาจบอบช้ำมาจากช่วง Soft Market แล้ว

ตามทฤษฎีเศรษฐศาสตร์นั้น บริษัทที่จะอยู่รอดในสินค้าอุปโภคบริโภคนั้นคือบริษัทที่มีต้นทุนต่ำ ต้นทุนในเบี้ยประกันภัยนั้นประกอบด้วย ต้นทุนค่าความเสียหาย (Loss Cost and Loss Allocated Expense) เป็นหลัก คือประมาณ 60 -75% ส่วนที่เหลือเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน (Operating Expense) ประมาณ 15-20% และค่าบำเหน็จ (Commission) ประมาณ 15-20%

บางคนเข้าใจว่าการลดความเข้มงวดของการพิจารณารับประกันภัย (Underwriting) จะทำให้ได้จำนวน Exposure Unit ที่สูงขึ้น โดยหวังว่า Operating Expense ต่อ Exposure Unit จะลดลง (Economy of Scale) อย่างไรก็ตามจากการที่ Exposure Unit เพิ่มขึ้นโดยสิ้นเชิงการรับประกันภัยหุลวม นั้น กลับจะส่งผลให้ Loss Cost ต่อ Exposure Unit สูงขึ้น ซึ่งจากส่วนประกอบของเบี้ยประกันภัยนั้น ต้นทุนส่วน Operating Expense มีเพียง 15-20% ของเบี้ยประกันภัยเท่านั้น อีกทั้งอัตราการลดลงของค่าใช้จ่ายต่อหน่วยนั้นช้ากว่าอัตราการเพิ่มขึ้นของ Loss

Cost ต่อหน่วย หากเป็นเช่นนี้การรับประกันภัยมาโดยที่ไม่ได้มีการพิจารณารับประกันภัยที่เหมาะสมแล้ว ย่อมส่งผลให้มีอัตรากำไรต่อหน่วยน้อยมากหรือติดลบก็เป็นได้

การจะเข้าควบคุมจัดการกับต้นทุนค่าความเสียหายซึ่งเป็นต้นทุนหลักของการประกันภัยนั้นเป็นบทบาทหน้าที่ของนักคณิตศาสตร์ประกันภัย หรือของ Underwriter ในอดีต การจัดทำ Risk Classification เพื่อให้ได้มาซึ่ง Market Segmentation ใช้คณิตศาสตร์ประกันภัยและสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ทั้งนี้ระบบการจัดเก็บข้อมูลที่มีประสิทธิภาพนั้น ข้อมูลต้องมีความถูกต้องและครบถ้วน เพราะถือเป็นวัตถุดิบสำคัญในการวิเคราะห์

วัฏจักรของธุรกิจประกันภัยนั้นได้เกิดขึ้นสลับผลัดเปลี่ยนเช่นนี้มาเป็นเวลานาน หน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแลเรื่องอัตราเบี้ยประกันภัยในนานาประเทศมีเจตจำนงที่จะป้องกันการแข่งขันทางด้านราคากันอย่างรุนแรง อันอาจส่งผลกระทบต่อประชาชนหากบริษัทประกันภัยไม่สามารถดำรงธุรกิจได้ในที่สุด ดังนั้น บริษัทประกันภัยเองก็ควรให้ความสำคัญกับการกำหนดเบี้ยประกันภัยให้เพียงพอต่อความเสี่ยงภัยที่บริษัทรับไว้ ซึ่งจะทำให้อุตสาหกรรมนี้เติบโตอย่างมั่นคงได้ในระยะยาว...

New Updates

เพิ่มเติมเรื่องการสอบรับรองมาตรฐาน CAS

ใน บทความเรื่อง CAS มาตรฐานรับรองคุณภาพ “นักคณิตศาสตร์ประกันวินาศภัย” ในจดหมายข่าว IPRB ฉบับที่แล้ว ได้พูดถึงการสอบรับรองมาตรฐานในระดับ Associateship และระดับ Fellowship ของ CAS ว่าจะต้องสอบการวัดผลในระดับต่างๆ (Exam 1-7 สำหรับระดับ Associateship และเพิ่ม Exam 8-9 สำหรับระดับ Fellowship) นั้น ในทางปฏิบัติที่เพิ่มขึ้นมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 นอกจากการสอบ Exams ต่างๆ แล้ว ผู้ที่จะได้รับการรับรองจากทั้ง CAS และ SOA ยังต้องผ่านการสอบในส่วนที่เรียกว่า Validation by Educational Experience (VEE) ด้วย ซึ่ง VEE จะมีเนื้อหาวิชาด้านสถิติประยุกต์ เศรษฐศาสตร์ และการเงินธุรกิจ อย่างไรก็ตาม การผ่าน VEE นั้น สามารถใช้วิธีเทียบโอนเครดิตได้โดยไม่ต้องสอบด้วย หากผู้เข้าสอบเคยผ่านการลงเรียนเนื้อหาวิชาข้างต้นมาแล้วในระดับปริญญาโดยได้เกรดตั้งแต่ B - ขึ้นไป รายละเอียดเพิ่มเติมดูได้ที่เว็บไซต์ของ CAS (www.casact.org) และ SOA (www.soa.org)

เว็บ IPRB ใหม่ใหม่เปิดให้บริการแล้ว

ขณะนี้ เว็บไซต์ของสำนักงานอัตรวาเยียประกันวินาศภัย (www.iprbthai.org) ได้ปรับปรุงรูปแบบและการให้บริการใหม่ๆ เพิ่มขึ้น โดยมีการปรับปรุงหลักๆ คือ การจัดหมวดหมู่ของข่าวใหม่เป็น 3 หมวด เพื่อให้ผู้ใช้บริการเข้าถึงได้ง่ายขึ้น ได้แก่ ข่าวประกันภัย (Insurance), ข่าวภัยพิบัติ (Disaster) และข่าวเศรษฐกิจ (Economic) และการเปิดให้บริการในส่วนของ Information Center ซึ่งมีข้อมูลผลการดำเนินงานและข้อมูลทางการเงินของบริษัทประกันภัยในประเทศไทย ตั้งแต่ปี 2000-2004 มานำเสนอ โดยท่านที่สนใจสามารถคลิกเข้าไปดูได้จากเมนูในส่วนของ Information Center

และโปรดติดตามการจัดหมวดหมู่ Actuaries' Corner ใหม่ที่เราจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับงานด้านคณิตศาสตร์ประกันภัยมากยิ่งขึ้น รวมทั้งบริการใหม่ๆ เพิ่มเติมในส่วนของ Information Center ในเว็บไซต์ของเราเร็วๆ นี้

NIDA เปิดรับนักศึกษาภาคพิเศษ ป.โท สาขาวิชาเอกวิทยาการประกันภัย และการบริหารความเสี่ยง

คณะ สถิติประยุกต์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA) จะเปิดรับนักศึกษาภาคพิเศษ เข้าศึกษาในหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาเอกวิทยาการประกันภัยและการบริหารความเสี่ยง รุ่นที่ 11 เริ่มเรียนในเดือนพฤศจิกายน 2550 (เรียนวันเสาร์ - อาทิตย์)

ผู้ที่สนใจสมัครเรียนสามารถติดต่อเพื่อทราบรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่:

คณะสถิติประยุกต์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

118 ถนนเสรีไทย เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร

โทรศัพท์ 02-377-5381, 02-727-3037-9

เว็บไซต์ <http://as.nida.ac.th/>

(เปิดรับสมัครตั้งแต่วันที่ 2 กรกฎาคม-3 สิงหาคม 2550)